

بہرام گول بادشاہ

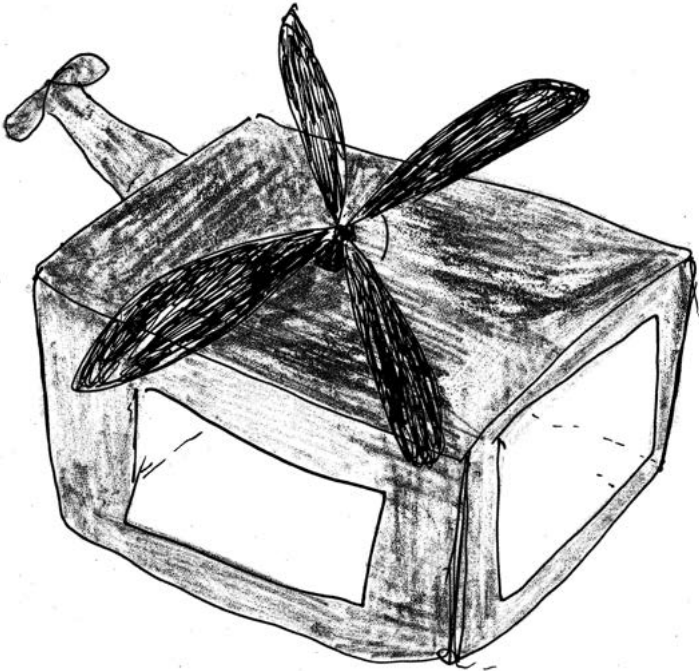
یہ کسل کن طوران شہری بادشاہ لہ بو چک یودپنی انسوک جو۔ فروی
منخ پو لہ بہرام گول زیربی انسوک جو۔ کھو مسنگ صورتنگ نو لیگی کمال یودپنی
انسوک جو۔ بتی چک کھوے رگو لہ چھو پنچی کنی سونگس، کھو ندپا سونگس۔ گوانہ تا
کھوتی سہ بلہ فچولی تعویز تار کھیونین ہرکین لہ ہلتا کھن یودپنی انسوک جو۔ دیکھ نہ تا
کھونئی دے اخون کنی سی زیرنی انسوک، ”کھولو چوگیاد تھونے من پونئی زگو لوقسے
فرول مہ تونگ۔ تنگس نہ دی فرو کھدانگ لہ جوچس مید۔ کھو لہ درے پری لق
فوقسے کھیوک۔“

دو زیربانہ کھونئی سی کھوے کھہ پہرا یقسے کھری زگو لوقسے فرول مہ تنگس۔
خیر کھو جوان سونگس، بخشون بیاس۔ بخشون بیاسفی جوکتو تا دو کھو لہ بجیدس۔ کھو سی
بوالہ زیرس، ”بوا یری شزدے سونگ نہ ناسہ یدانگ نہ نیمبولنگ لہ گوید۔“
گوانہ تا بادشی لس پو چہ ان زیربانہ لنگ بیو، پولو ہرٹیو انمی۔ گوانہ
بادشاہ سی ”لیانموگک“ زیرس۔

تا بہرام گول بادشاہ کھوری روخ روخ نیم ژھر نہ وزیر کن نہ ترانگپونگ

زدمس۔ زدمسے نہ وزیر چک یودسوک۔ کھوسی کھری ہندوق سونگسے اعلان بیاس،
”گوانہ بادشاہ سلامت لنگ لہ گوید لو۔ کھدانگ شنگ میدپنی ملسی کھہ شنگ تھون
چوک۔ ہرثوا میدپنی ملسی کھہ ہرتاؤنگ لہ ہرثوا تھون چوک۔“

تا بادشانی حکم، دے شارگو گنگمہ سو ژھن فید نہ، سو گیو خسپا نہ لنگسے، کنگ پا
کنگ نہ، ہر تا پا ہر تا نہ رنگ رنی لس گن ملنگ کھیونید پا جو یا۔ تا کھوانگ نہ نیمبو کھوری
امرا امرے وزیر بازیر گنگمہ گیو خسپا کھا بور با بور بیاسے نہ خلونگ سکوری شین چکنگ
جو گید پا جو۔

دے خلونگ سکوری شین پنگ جوکے تا کھونگ گویدا پاجویا۔ چوق نئی
ستاغو لوقے کھونگ بیونگمانہ تا دے نجومیونی سی زیرنی حسابی کھہ کھوے لوچک مہ
کنگنی انسوک۔ دے وخ لہ درے چک کھو سترونگے دوکے یودپنی انسوک۔ دے
دریو سی کھوے کھہ لقمہ تنگس، خشول پیکھہ فنکس۔ فنکسے کھو درے یولی رول لہ
کھیریدا پاجویا۔

دیرے دے جہاز پنگ یودپنی دے امرا امرے وزیر چک لہ سہ کھو
کھیربو مہ تھونگس، کھوستورس۔ کھونگ گنگمہ پریشان سونگس۔ سونگسے نہ کھودانی زیرس،
”لے نڈانگ گنگمہ بادشی بوی فری گوے ان، بادشی بو دکھ نہ خنمی کھیرسا؟ سا سی
خندسا؟ ہرتخا کھوانگ مید۔ نڈانگ لہ رگنوں بدل لہ زدوک سونگس۔ تا نڈانگ چہ
زیرے بادشی دُونو گوید؟ تا ینگ بادشاہ لہ غزون چہ تنگما مہ ین، سونگنی واقعو زیرید
ینگ۔“

کھونگ لوقے بادشی دُونو سونگسے بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت
بہرام گول بادشاہ خنمی کھیرسا کھیرسانیا لہ ہرتخے مہ سونگس۔“
بادشاہ سی زیرس، ”تا نڈانگ چہ بیک؟ نئی قسمت چہ یود نہ نڈانگ لہ
تھوہٹوک، مید نہ نڈانگ چہ بیک؟“

کھونگ زین تھوئین دُوس۔ تا بہرام گول بادشاہ سوئید زیرکن درے سی
 ہرکوسے کھیرنی انسوک۔ کھوسے کھو کھوری درے یولنگ کھیرس۔ کھو درے یولی
 بادشاہ انسوک۔ درے سوئیدی کھو لہ زیرس، ”یلے بہرام گول بادشاہ تا کھیانگ سکیو
 پڑے لو نیشوئیس دُونو نہ کھری زگو تھیم پوسٹرونگسے دُوسے یودپنی اپنا۔ چا زیربانہ
 کھیانگ مسنگ صورتنگ لیگی کمال یود، دو فری کھیانگ لہ ہلتین دُوکپو فری، ینگ
 چنگ مقصد میدپنی ان۔ نری بُو کھیانگ چکھ مہ چکھ، نری بُو تا کھیانگ لہ ہلتو فری
 کھیونگفی ان،“ زیرس جُو۔ کھو لہ نوکر جی بگیا ہرثق چک منس جُو۔ کھو تا شہر بہ شہر لہ
 کھورین تا کھو درے یولی یول می سونگس جویا۔

تا درے یولنگ نہ کھو گار بُو دے لگ۔ دینگ کھو گتسے عرصے چک
 دُونفی جو کٹو دیرے کھو کھور با سونگسے لوقسے اونگما نہ دے درے دینگ نُونید اونگسے
 یودسوک۔ دیرے کھو لہ خسمبے اونگس۔ اونگسے نہ کھو کھرپو لہ چک کھورس۔ کھرپو لہ
 کمرہ نیشوئیس یودسوک۔ یا جُو یا دے چک لہ سہ غزبے میدسوک۔ خسیر نہ خمول نہ
 رینموشے کنگمہ دوننگ نُونگسے یودسوک۔ کمرہ چک ژالہ غزبہ تنگسے یودسوک۔ کھو لہ
 خسمس، ”یلے فی دی اتا سی دے خسیر نہ خمول نہ رینموشے کنگمہ لہ غزبہ مید۔ کمرہ
 چک ژالہ غزبہ تنگسے یود۔ دینگ نُو چہ یودپنی ان؟“ زیرے کھو اتی چنگمو لہ نہ

ملک پو فُودس۔ فُودے نہ کھو دے کمری زگوفیس۔

فیا نہ دو کمرہ مینسوک۔ دو ژھر چچی انسوک۔ دے ژھر پنگ نُو گا میوہ
 مید نہ مید، یو دپنی میوہ گنگمہ دے ژھر پنگ نُو یودسوک۔ مندوغی قسم گنگمہ نہ اومی
 ہرکونگ نہ شرابی ہرکونگ نہ گنگمہ یودسوک۔ لگی رگشے بیاسے یودسوک۔ کھو حیران
 سونگس۔ بگیاس، بگیالے من نہ غونگ غنگ چچی بیاس۔ دے من نہ جہاز چچی خسوم
 کھیونیدسوک۔ چومسے کھیونگس۔ کھیونگما نہ کھوسی ”یلے دیونگ گارہی ان؟“ زیرے نہ
 دے گلاب چچی یودسوک۔ دے گلابی مندوغی بر پنگ نُو ابس۔

دیرے دے ژھر پنگ نُو خاٹون چک تھونس۔ دے خاٹون پو لہ زیرہی
 انسوک جو آسمان پری۔ دو پرستانی بادشی بوٹو انسوک جو۔ اے پری نیسکا موے
 ترانی وزیر پو نہ خونفی وزیر پو انسوک۔ چک پو لہ پری پیکر زیریدسوک۔ چک پو
 لہ پری سوسن زیریدسوک۔ دے پری چک پو ختم پیکھ دُوکپی انسوک۔ اے پری
 چک پو سا ہلتری می اونانا ہلتا لہ موے حفاظت لہ دُوکسے یودپنی انسوک۔ موسی
 زیرس، ”میولی می تری اونید۔ میولی می تری اونید۔“

دے من نہ چک پوسی زیرس، ”می بی چنگ میدانگ، دینگ نُو نام
 شسفی ان شسفی رو چک ننگ۔“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”اونا کھوے گوے کھ نہ کنگمی کھ تھونے من خیسری
 فُولپہ رَدُونگسے تونگ۔ کھو خیارنی ان نہ چنگ بیاچس مید، مید نہ کھو قایاد۔“
 موسیٰ مہ ہلتنمی زدک کنگمہ کھو لہ ہلتنس۔ کھو چُب چدے تھیاقسے دُوس۔ اہ
 چجی کھوانگ مہ بیاس۔ خیر دینگ نُو مو شو کُور و ستونگ گو کھروا اونگی انسوک۔ مو
 دینگ نُو گو کنگمہ کھروے من نہ کھو دینگ نہ بیونگس۔ بیونگسے نہ موے گو نمہ گو پنچس کن
 کھورس۔ کھورے نہ کھو بنگ تین شورس۔ شوربانہ موسیٰ زیرس، ”لے ہلی اتا منگمو
 کھیانگ نالہ شریعتی پردے فنگسے سوئی۔ کھیانگ گار شورے گوید؟“

”کھیانگ فی وعدی کھ تھونے مید پانگمی مین۔“

اتا زیرس کھو منائی مہ سونگس۔ منگمو زیرس، کھو منائی مہ سونگس۔ کھو سی
 زیرس، ”کھیانگ نالہ اشی پازیرے مید پانگمی مین۔“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”یا اونالے فی کھانگی اشی پانگمی نالہ پردے
 فنگسے سونگ۔ کھیانگ فی اشی پا ان نہ کھیانگ نالہ لو قسے ہلتوسی۔“ ینگ سوسی
 ہلتس نہ موے دے مسینگ صورت پو مہ تھیاقا تھلبہ گوے انسوک۔ دیرے کھو
 لو قسے ہلتس۔ ہلتا نہ کھونگ نیسکی صورتنگ چک چک پوے چنگ بریس چجی مہ
 سونگس۔ کھوسہ لیگی رگشے یودپا، موسہ یودپا۔

دیرے موسی جلتہ بیاس، ”یلے بہرام گول بادشاہ دی گنگمہ کھوسی چہ فری
 فچوسنی ان؟ نی منگ نہ فچوسنی ان۔ کھیانگ چہ فری ہرکوسے کھیونگنی ان؟ نی منگ
 نہ ہرکوسے کھیونگنی ان۔ مید نہ کھیانگ نہ چہ بید؟ کھوسی نا کھنگسہ کھیربالہ دی ژھر نہ
 دی گنگمہ نی منگ نہ فچوسنی ان۔ گوانہ کھوے طِب طالع ہلتا کھن گنی سی بہرام گولی
 ذریعے کھہ میدپا آسمان پری کھوے لقتو مہ اونگ زیرس۔ زیرباچک کھوسی دی گنگمہ
 بیاسنی ان۔ دو سے کھولہ زیرس نہ کھیانگ سہ کھوسی زید، نا سہ زید۔“

”اونا دولہ نڈانگ سنیا د پوچہ بید۔؟“

زیربا نہ موسی ہلڑبس، ”دو سے یا شوکورو مین اے شوکورو نڈانگ ینگ
 بیکھ تھوگید۔ کھیانگ بیکھ اونگ۔ امہ کھیانگ درنگ سونگسے نہ زن چد چھو چد
 تونگ۔ تنگما نہ کھوسی یانگ لہ تریات۔ تریا نہ یانی یوق لہ سہ مہ زیر، زیرس نہ کھوسی
 کھیانگ ردبے زے ان۔ کھیانگ کھولہ ناتھو سکے میدپا مہ زیر۔“

”لیا خمو بگ“ زیرس۔ کھونگ ینگ کھوتی پرستانگ فورس۔ کھو اونگسے
 کمری زگو چوکس۔ چوکسے نہ ملک پو درے جنگمہ لہ تنیدپا جویا۔ تنگسے نہ کھو اونگسے
 کھوری کمرنگ نید اونیدپا جویا۔ تروری زان سہ مہ زوس۔ کھوری کمرنگ نید اونگسے
 دوکس۔ دیرے درے لہ نید ژھدے ہلتا نہ سبق سنہ بگیا ہررق چک زان سنہ بگیا

ہر شق چک پُجوسے دیکھ تیار یود۔ امہ کھوسی زوسفا مید۔ تاکھولہ یاڑے رینگن
یودپنی جو بو کھو دے بزبا بزبونگ کھیونین ردونگس، ”نی بو لہ کھدانگ چہ خا
اونگ چوکس؟“

زیربا نہ کھونئی زیرس، ”نیا سی کھولہ چنگ سہ خا اونگ چوکفا مید۔
درونگ کھو گار یود نیا لہ ہر تحفا مید۔“

ہر شق لہ اونگ زیرے ژلس۔ ژلبا نہ چگی سی زیرس ”لے کسل، بہرام گول
بادشاہ کھوری کمرنگ دوکسے ننگ۔“

زیربا نہ درے سوفید کھوانگ سونگس بہرام گول بادشاہ لہ ترس، ”انا لے
اتی بو کھیانگ لہ چہ سونگس؟“

”لے اتانا لہ تم خیر ازیربی ردن مید ناشید۔“ زیربا نہ کھوسی دنیائی حکیم
ڈاکٹر کنگمہ کھیونگس، کھولہ سمن بیا۔ میر ملا ستونگ ستونگ کھیونگس۔ کھیونگما نہ کھوسی
زیرس، ”لے اتا یری میر ملا ڈاکٹر کھیونگسے نا دود کھن مین۔ دیولہ عشقی ند زیربی
ان، نا نژی لس چی یودپنی ان، یوسونگس نہ نا دودپنی ان۔ مید نہ ناشے ان۔ گوانہ
یانی سی ناشی مہ چوکپا دود چوکس نہ سہ یری لقبنگ یودپنی ان۔ شی چوکس نہ سہ
یری لقبنگ یودپنی ان۔ یری دے ڈاکٹر لہ نا دودپنی مین۔“

زیربانہ تادرے ترانگمو یودپنی، ”کھیانگ شیو پڑے نابید۔“
 زیربانہ ”نا یو بیاسے زیربا کھیو دپا مید۔ اوٹا نری اتا سی نے بور۔“
 یلے کسل تا کھوتی پھوسا ناؤنگ کھولہ سکس۔ لات نہ مناتی خچ چک،
 سلیمان پیغمبری مارفو جلی شو قبوی خچ چک زیرے کھولہ ناتھو سکل لے کسل۔
 سکلفی جوتھو تا کھو زیر دپا جویا، ”یلے اتا گوانہ یانگ ملی اتا سی دیشے خسر نہ عمول لہ
 غزمے تنگے مید سوک۔ یانی سی دے ژھرہو ژا لہ غزمے تنگے یود سوک۔ یود پانہ نا
 دینگ نو ہلتا سوگس۔ ہلتا گوانہ دینگ نو خنم ہتری خاٹون چچی کھیک اوگس۔ اونگمانہ نا
 دونگ لہ ہلتس۔ دوسے دے خاٹون پونہ ہختون سوگس نہ نا دودپنی ان، مید نہ نا
 شے ان۔“

زیربانہ تا کھوسا چہ بیاس؟ تانا بورے یود پوسا کھولہ چنگ چارہ مہ
 سوگس۔ کھولہ خا اونگسے اونگسے مہ برے برے نہ کھو خنم نہ ٹھوگید پاجویا۔ گسکوری
 یودپنی فونگ یود نہ ستقی یود نہ پٹ پٹ فودے فنید پاجویا خاسی۔ تانا بورے
 یود پانہ کھولہ نقصان تنگمی چارے مہ سوگس۔ کھو رین خنوم سالہ بس۔ رین خنوم خنم
 لہ سوگس۔ دیکھ نہ زیرس، ”تا چہ بیک لے آدمی طوطی کھدانگ لیگسی نہ چنگمین
 یود۔ تا دوسے فی ژھیو فید سوگسید، کھیانگ ہرکو نہ مولہ دیشے گنگمہ فچوسے۔ کھیانگ

سکیس پیکھ نہ فی طب طالع ہلتا کھن گنی سی زیرس، ”بہرام گول بادشی ذریعے کھہ میدپا مہ تھوب“ زیربانہ لونیشو نیس نا کھری زگو تھیم پیکھ دُکس۔ تا دو سے فی سہ وعدے چک یودپی ان۔ یو بیکھ تھونید نہ نا کھیانگ لہ بخشون گوا چو گید۔ مید نہ نا کھیانگ لہ بخشون گوا چو کیا مید“ زیریدپا جو یا۔

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یلے اتا یانی فی بخشون پوکھوانگ گوا چو گی۔ یری وعدہ چک سیکور نا بلیکھ تھونید۔“ کھوسی ترس، ”یری وعدو چہ ان؟“

زیربانہ درے سی زیرس، ”نالہ سہ ینگ اولاد میدپی ان۔ ژھے جوک پو لہ لزا تزوک پو کھیانگ فی کھری کھہ بادشاہت بیوس۔ لزا تزوک پو کھیانگ کھری اتی یولی کھہ بادشاہت بیوس ہے۔“

”لیاخمو گگ“ زیرس۔

یلے کسل دیرے شوگوری جق کن اونگما نہ کھوسی درے ہرق لہ حکم بیاس۔ پھو زونے کھو ہرقس، ری زونے ژوس، فوربی بیہ سے کنوق پھوی نیہ لہ تھونے من کھو دعوت بیدپا لے کسل۔ تا کھو شہر کن لہ فچوکھہ بیانہ جو عود عنبر تو کھسے جو لیگی زینت بیاس۔ دیرے شوگوری جق کننگ نو کھونی بخشون یولانگ گویدپا جو یا۔

خیر دے درے سو فیدی گھری کھہ سہ کھونگ عرصہ منگموی زین تھوئین
 دُوس۔ دُوسے نہ کھو جق چک زیریڈپا، ”یلے بوا تانی سہ بوازی چہ سونگسید؟ نی نئو
 چہ سونگسید؟ بُو ژھرے ژاڑے سونگسید؟ تا نا لہ دُوپا یینا مید یانی نا لہ رخصت چہ
 بیاس نہ نری بوازی نہ بُو نہ تھوکپا گوید۔“

زیربانہ ”لیانمو گگ اتی بُو“ زیرس۔ دیرے کھو درے غلام زیربنی
 درے چک یودسوک۔ کھو لہ اونگ زیرے کھیونگس۔ کھیونگسے نہ کھو لہ زیرس، ”یلے
 درے نی بُو نہ نمو نا کھری لقیپنگ بورے تنگمی ان۔ گوانہ کھوئی ترانگموتی لوقپار ان۔
 نئی لوقپار پوکھوئی ترانگمو ان۔ کھوئی پھوئنگ فونگ زیرس نہ کھیانگ برق لہ
 تیانگمی ان۔ کھوئی برق لہ تیونگ زیرس نہ کھیانگ پھوئنگ فنگمی ان۔ گوانہ کھوانی
 فوب زیرنی سیکھ فبے یقے میدپا اونگ نہ نا کھری ستروق لا تنگنوک۔“ زیرے
 دے درے سنا لہ تھم، رل بل چہ چنوس، چنوسے نہ آسمان پری نہ بہرام گول
 بادشاہ دے درے ششول پیکھ رونس۔ رونا نہ تاکھونخم لہ فوریدپا بویا۔

فورے سونگسے یول نہ نیمور تھوئچا تھوئچا گوین چہ کھوسی درے لہ حکم
 بیاس، ”یلے درے غلام کھیانگ نیا دیکھ فوب۔“ چا زیر نہ کھو لہ سننگ پنگ شمس،
 ”نی دی خاٹون پولیگی رگشے یود۔ مسنگ صورتنگ لیگی کمال یود۔ نمزوٹوس پو

ژامشے سونگسید۔ بوازی یودا میدا؟ بادشاہت پوسوسی زمین یود؟ حکومت پوسوسی بین یود؟ نامو کھدے مہ گو۔ مہ ستر دیشک ینگ چگی سی موکو قسے کھیرس نہ ناچہ بیک؟“ پھو غوزا ڈونگ چگی کھہ کھو فبس۔ دیکھ نہ کھوسوسی زیرس، ”یلے درے اونا کھیانگ سونگ۔ سونگسے اتا لہ نیاسی سلام بیانگ زیر۔“

زیربا نہ درے سی زیرس، ”نا یو بیاسے گوا کھیو دپا مید، یری اتا لیگسی جاگجک چی یود۔ بیر لہ فی بو برق چی لہ تیانگسا، پھو تنگ فنکسا گار فنکس زیرس نہ نا چہ زیربا؟ یری لقی کھہ چی رپسے مئے میدا پانا سہ گوا کھیو دپا مید۔“

زیربا نہ کھو دیکھ خط چی فلو خسوم رپس۔ گوانہ درے غلامی سی نا صحیح سلامت نہ تھون چوکسید زیرس۔ اتا لہ سلام چی رپس، رپسے نہ درے لہ فبس۔ درے سی جوی بیاس، بیاسے نہ کھو فورے سونگس۔ کھونگ دیکھ ڈوکسے نمزو بول تھک لہ کھونگ کھر نہ نیمور اونیدپا جویا۔ کھر نہ نیمور یولی تھنی کھہ تھونس۔ تاکھوسوسی موے سپلی کھہ پردہ تنیدپا جویا۔ دیرے کھو لہ خمس۔ دیکھ اپنی چک نہ اپو چک یودپنی ان، کھونفی ننگ نوسونگسے نا تھکھ چی چدوک۔ حال چال چہ یود؟ حکومت پوسوسی لقینگ یود؟ زیرے نہ کھو اپنی نہ اپوے ننگ نوسونگس۔ دے اپنی نہ اپو سی تھب پیکھ کوٹی زانگ چی کلے بولونگ بولونگ بین یودسوک۔

”السلام علیکم لے اتانہ اُو“

زیربانہ اپنی نہ اپوسی، ”وعلیکم السلام لے بُوژھا یانگ زازوے
شخص۔“

زیربانہ ”یری شزدے نابرانگسہ ژالے اونگی ان۔“

زیربانہ ”یود یود برانگسہ میدپا چہ یو۔ نڈانگ گنگمہ جتی خسومی برانگسہ پا
لہ۔ یانگ شوخ شوخ۔ یانگ گار نہ ان“

”نافلان یونانی ژھونگی ان لے اتانہ اُو۔“ دو زیرباچک دے اپنی نہ
اپوفریاد بیاس ٹوس۔ نوانہ کھوسی زیرس ”یدانگ نوین چی نایتی ننگ نو برانگسہ
دوکسے چہ بید؟ ینگ چگی ننگ نو برانگسہ دوک نہ چھوٹھی ینگ۔“

دو زیربانہ اپوسی زیرس، ”لے ملی اتا یانگ دوکفوفری مین۔ نیانتی تمی
تم ژھر چی یودپنی ان۔ دو اُو اونگسے نیانوسنی ان۔“

زیربانہ کھولہ شمس، ”یلے تادی اپنی نہ اپولے شدیانہ نڈانگ لہ تم
ژھر چی تھوبید۔“ زیرے نہ کھوسی زیرس، ”اونانالہ تھویوق کھنگ لہ کمرے چک
یود نہ یو خالی بیوس، نانہ نیمبونی خائون پوسہ یودپنی ان۔“ اپنی نہ اپوسی لیانمو
گگ زیرے دے کمرولہ فیانخمہ تنگس، پھو بوی تبس، کھوری ننگ نو چھدپو قالین

بالین چچی یودپا دو تھنگس۔ کھو دے خاٹون پوکھیونگما سونگس۔ دیرے کھو دے خاٹون پوکھیونگسے نہ دے کمرنگ تنگس۔ تنگسے نہ خاٹون پو لہ زیرس ”یانگ یینگ دُوک، نا دی اپنی نہ اپوینگ نہ خیرے تھو بیدا ہلتا گوید۔“ زیرے اپنی نہ اپوے شِدیا سونگسے نہ زیرس، ”گوانہ دخن سہ یدانگ لہ خا اونید نہ ناینگ ننگ چگنگ گوید۔ دئی یدانگ تھدنی مطلب پو چہ اپنا؟ ٹوسنی مطلب پو چہ اپنا؟ دونہ لہ زیر۔“

زیر بانہ دے اپولگی لیا نموے یودسوک، کھوسی اپنی لہ زیرس، ”سونگ لے اپنی کھیانگ دی ہندوق پیکھ دُوک، دُوکسے نہ سوسی سنا بیانا سننا یوق۔ نا دی ژھونگپو نہ خیرا تنید“ زیرے نہ اپنی ہندوق تنگس۔

کھوسی کھو لہ خیرا تنگس، ”یلے یونانی ژھونگپا نئی بادشاہ لہ بہرام گول بادشاہ زیرین بوی یودپا۔ دے بوی شکل و شمائل پو نہ یرینگ چنگ بریس میدسوک۔ نیا لہ چوق یانگ تھونگما نہ نئی بادشاہ اپنا زیرے تھدس۔ دیکھ نہ یانگ یونانی ژھونگپا اپنا زیر بانہ کھوے اٹو اونگسے نیا ٹوسنی اپنا۔ ینگ نئی مقصد چچی میدپنی اپنا۔“

”اپنا کھوے واقعو چہ سونگنی اپنا؟ یانی دونہ لہ زیر۔“

زیر بانہ اپوسی زیرس، ”کھو جق چک ملے لہ لنگ چچی لہ گوین یودپنی

انسوک، گوین یودپنی وخ لہ کھونھی کھیرسا سا کھیرسا دخنن سہ نیا لہ ہر تحفا مید۔
 ”اونادوسے بادشوسو یود؟ کھوانگ لہ بوی بوی یودپا میدپا؟ نئے بنے
 یودپا میدپا گوپا؟“

”کھوے بوازی رگلے مید۔ کھوے نٹو نہ بو یودپا۔ نٹو لہ کھوے دے
 ملعون وزیر پودوسے باشاہ سونگسید، کھوسی کھوانگ لہ ڈوک زیرس، زیربانہ دے
 نموسی زیرس، ناکھیانگ لہ دے وخ لہ ڈوکٹوک، بہرام گول بادشاہ شسفی خبرچی
 سونگس نہ ڈوکٹوک۔ مید نہ ناکھیانگ لہ ڈوکپا مید۔ زیرباچک دے شارگونگ فیونگسے
 تنگسے دوسے ریٹھنی ریٹھق لہ ژلے زین یود۔“

کھولہ خممس، ”نانگ مہ سونگفو لیا نمو بیاسفی انسوک۔ مید نہ نانگ لہ سہ
 یوبے انسوک۔“ کھوسی زیرس، ”اناکھونی ژلے زین یودا؟“
 ”اوناکھونی ژلے زین یود۔“

”اوناکوپنی بادشوپنے یودپا؟ دوسے بادشوپنے یود؟“
 زیربانہ اپوسی زیرس، ”اللہ! گوپنی بادشوپنے یودپنی اپنا۔ عوام لہ
 ہلتونخے سونگس نہ، خپت چھی سونگس نہ کھوسی خزانہ فیونگی اپنا، کرابھی اپنا۔ شیخ
 عدالت گن گوے کرخمہ لہ فید بیاسے بے اپنا۔ دینے رحم چن چھی یودپنی اپنا۔“

دوسے دے مخوس پوسی دو بیا مید۔ کھوسی قسط سکے سکے نہ حتیٰ کہ سکیا یودپنی
 بوسترنگ تک لہ کھوسی قسط سکلید۔ ینگ یانی سی ہرمنگ تنگسے چہ بید؟ سولہ بو بوٹو
 سکیس نہ رذب نہ یق نہ کھوری رن، سوتنگ نہ یق نہ کھوری رن۔ دینے چنکمین
 ظلم چن بادشے یود۔“

دیرے کھونگ زان بان چی بیاس، یو زوس۔ زوسے نہ کھوری کمرنگ
 سونگسے آسمان پری نہ کھوکڑا تنگس۔ کھوسی زیرس، ”یلے خاٹون گوا دود میدنگ۔ می
 بی نہ تھوکسے نڈانگ سہ ہرتق بق چی فچوسے میدپا۔ نا پناہ گزین نہ مین۔ گوانہ لسی
 بزو دینے سونگسے ننگ زیرے نہ کھونگ نید اونگس۔ گیو خسی کھ کھوسی زیرس، ”یلے
 خاٹون کھری شزدے کھیانگ دی اپوے کمرنگ نہ گاری مہ بیونگ۔ نا نڈانگ لہ
 سپچس بچس چی لہ گونگموے سترقے تھوبانا ہلتا گوید۔ کھیانگ گاری مہ بیونگ۔“

”لیانمو گگ“ زیرس۔ آسمان پری دوس، کھو پھرے کھورس، کھورے نہ
 سونگسے سونگسے لوق پیکھ تھوننا چک فورگون چی خسوم یودسوک۔ یو لہ تیانے من نہ
 گین پیکھ سترقے چگی کٹ کٹ بیاس۔ دیکھ نہ جو کھو لہ خسوس، ”دی فورگون پولہ
 تیانگسے ژامشے گگ۔ دی گونگی کھ سترقہ ننگ۔ یو لہ تیانگس نہ سپچس چی گگ۔“
 دو خسوسے کھو دے سترقی گیب لہ فوس۔ دونگ لہ تیانگ چارے تیانگ چارے

بین کھیر فوئل ٹھوس چھی خسوم بھی ژے گینو سونگس۔ گوانہ دیکھ کھو لہ گونگمو پتھی
 تمھونگس۔ کھو لہ خمسس، ”گوانہ دی سترچیو لہ تیانگسے چہ بید۔ دی گونگمو لہ تیانگس نہ
 جق چھی نیس خسومی سچھس چھی بیونگنوک۔“ تادے گونگمونی گیب لہ فوس۔ دونگ
 لہ ہیوٹ بوٹ بین کھیرے کھو تارے لہ فیونگس۔ کھیرے کھیرے کھو تارے اونگ
 ریونگ نہ ٹھوکس۔ ٹھوکپا نہ کھو لہ خمسس، ”اونانگ دیکھ دلمو چک لہ تیانگنوک“
 زیرے کھو دونی گیب لہ فوس۔ دونی سی کھو یوپا سہ گینو کھیرس۔ تاکھو لہ چھونو
 ریڈخ گن تمھونگس۔ تمھونگما نہ ”یاناینگ نہ چھونو اپو چک لہ تیانگنوک“ زیرے کھو
 دیکھ لنگ بیاس۔

تاتھورو یونگ چہ گوین یود زیر باچک۔ دینگ نو فزا فرو خسومی سی نور
 بانگ ٹھوا کھیونگسیدپا۔ کھونگ مے ریس سہ تنگسے یودپا۔ فزا فرو چک پوسی اے
 لہ زیرس، ”لے کھیانگ مے کھورے اونگسیدا مید؟“

زیربانہ اے فزا فرو سی زیرس، ”لے کھدانگ دیکھ شنگ بنگ چھی
 زدومی، زدم نہ نادے اپنی نہ اپوے شیدا سونگسے مے کھورے اونگمی ینگ۔“
 ”لیاخمو گک“ زیرس۔ کھو اپنی نہ اپوے ننگ نو اونگسے برن پیکھ نہ ہلتا
 نہ کمر و سنگ سونگسے یودسوک۔ کھو کمرنگ ہلتس۔ ہلتا نہ دینگ نو خاتون چک

یو دسوک۔ کھو دے خائون پوتھونگما نہ ٹوانگ فٹ سونگس، تروے فوس، شنگ لہ اوئنگس۔ دیکھ نہ کھو اونگسے اے فرونگ لہ زیرس، ”لے دی اپنی نہ اپو لہ بوئوے ننگ۔ نئی بادشائی خائون پوموے بزبالہ مہ یق۔ نا انعام زالہ بادشاہ لہ خبر کھیر بی ان۔“

تا کھونگ سوسی نا لہ تھونگنی ان، سوسی نا لہ تھونگنی ان زیرس۔ یلے کسل ایونگ زگو کھورے گوے من نہ فرزا فرو چک پوسی سکت تنگسے زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دیکھ اپنی نہ اپو لہ بوئوے ننگ۔ یانی نا لہ انعام مہی۔ گوانہ رگیاسترد لہ میدپے ننگ۔ یری خائون پو دون موے بزبالہ مہ یق“ زیرس۔

بادشاہ لہ دے خبر پوکوس۔ کوے نہ تا کھونفی ترونگ فوس۔ فوا نہ ہرق دیکھ حاضر گوید پا جو یا۔ اپنی نہ اپوے ننگ پو لہ کھوستونگ چوبگیاد فوج سکورس تا۔ دے فرزا فروی ہلتا جوخ پوے کھ مو سہ چھونچی مہ رکھفا دوس۔ دیرے مو سہ دور بین فیونگس، فیونگسے نہ ہلتس۔ ہلتا نہ مو لہ ینگ چنگ مہ تھونگس۔ تھلدومی کیری گونقپو ہرق پچی تھونگس۔ مو لہ شمس، ”یلے دیو چنگ چنگ سونگس۔ تا بہرام گول بادشاہ نہ نا بر بید۔ دکھ کھونفی نا لہ دوک چوکپا مید۔“ زیرے مو شوعمو بیاسے خط بط پچی ریس۔ دے اپنی نہ اپو لہ مو دے خط گن منس، ”یلے اپو نہ اپنی کھتی شزدے

کھدانگ بخشس بیوس۔ نئی دے ژھونگپا اونگس نہ دی خط پو من ہے“ زیرس۔
زیرے نہ مو دے سوٹ کیس پنگ نو فورگونی خوب پچی یو دسوک، دو فیونگس۔

دے من نہ اپو نہ اپنی پیشی سونگس۔ گواچک اپو نہ اپنی سی زیرس،
”لے کسل نہ نیا لہ بوی مید، نہ نیا لہ بو نوے مید۔ یونانی ژھونگپے ان زیرین دینے
ژھونگپے اونگس۔ کھونتی ننگ نو دوسید۔ دو سے کھوے نمو نئی ننگ نو یو د،
کھوانگ مید۔ کھوانگ رگوس نہ نئی دی بروق پنگ لنگ لہ سونگسید۔“

”حرامزادہ کھیانگ نیا لہ خبر چا مہ کھیونگس“ زیرے کھو لہ ہلڈنو پچی تیانگس
جویا۔ دیرے دے اپو دیکھ شنگمید سونگس۔

دیرے دے اپو لہ دے حساب پو بیا نہ مولہ خشمس، ”اونا نانگ لہ چہ
مہ بیا؟“ دو خشمس نہ فورگونی خوب پنگ جوکس۔ جوکس نہ پرستانگ نو گوید پا جویا۔
دیرے بادشاہ سی اپو زگپا لہ حکم بیاس۔ تا دے بروق پنگ گوالہ لم مک
خسوم یو دپنی اپنا۔ ینگ لم مید پنی اپنا۔ کھوس سی سکس، ”کھوتھوب نہ زندہ کھیونگ۔
مید نہ کھو مردہ کھوانگ کھیونگ۔ کھو زونے کھیونگ، کھیونگس نہ یو دپنی سا نہ دے
خاٹون پو کھیونگنوک۔“

دیرے کھونگ بادشانی حکمی کھہ دے بروق پنگ کھو ژلے سونگس۔ گوانہ

دے ژھوپا چک نہ کھو تھوکس۔ دینگ نو پھونگو پھونگو وزیر کن نہ پھونگو جرنیل کن یودپنی اپنا۔ کھونگ چک چک پو کھوش کھوش بیاس، ”لے دیو بہرام گول انمنگ گار نہ ژھونگے ان۔“

اے سی اے لہ انمنگ زیرس۔ اے سی اے لہ انمنگ زیرس۔ ہرمنی سی کھو زونس، صلوات دُرود تنگس، مک سممنونگ لہ کلس۔ یلے کسل تا دے ستونگ تزوک ہرق پوسی کھولق تھل لہ یقے یول لہ کھیونیدپا جویا۔

دیرے اے ژھوپونگ لہ سہ ہرتچا سونگس، ”لے لے دے ژھونگپوتی اے ژھوپو لہ تھو بسیدنگ۔ تا دے انعام پو کھونگ لہ تھو بید“ زیرے کھونگ سہ نیمور اونگس۔ کھوئی دے ژھوپوینگ نو سہ وزیر کن یودسوک۔ دوئی سہ زیرس، ”لے دیو بہرام گول بادشاہ انمنگ۔ ژھونگے گار نہ ان۔“ کھوئی سہ دُرود صلوات تیا نگس۔ تا دے ستونگ چوبگیا ہرق پوسی کھو فبیدپا جویا۔ دے ستونگ چوبگیا پو تھوکپا نہ بروق نہ یول پو لق تھود گویدسوک۔ کھولق تھل لہ کلے فبیدپا جویا۔

وزیر تا ہنڈانگ سونگس۔ کھرنگ تا چہ گوید۔ جرنیل، وزیر نہ ہرق ہرٹھو نہ نیمبور سونگس۔ تا چنگ چارہ مید۔

بہرام گول بادشاہ سی زیرس، ”دخن نا کھرنگ مہ کھیر۔ چا زیر نہ کھرنگ کھو

دو کسے یود“ زیرس جو تا کھو دے چھاؤنی کونہ چک لہ کھٹ چک تنگسے دوس۔
 تا کھوے نمونہ بو لہ خبر کھیر با اے پنچونگمونگ سونگس۔ دے انونہ بو سنیا
 لہ کیا بو تنگسے ریٹھنی ریٹھق کھورین یودسوک۔ بینگ نہ چگی زیرس، ”لے خاتون
 درنگ بہرام گول بادشاہ تھونسید۔ کھیانگ دی ژلبا بلبا ژھود، کھیانگ دونگ“
 زیربا چک موشارگو بہرام گولی اتو اونگسے یو بیاسے چک ٹوس۔ ٹوسے نہ
 زیرس ”لے اشے نوونگ ژل پوک۔ ژل کھن لہ ژل سہ چوکپامید۔ تا کھوشے رو
 روپسے سہ مہ دوک۔ بگیا دپہ بیالہ سہ تھو یود۔“ دیکھ نہ یو چک بیاسے ٹوس۔ نوانہ مو
 تروسے فوس۔ بہر حال کھوئی سی چھونو رزنگ چکنگ فنگس۔ صابن تنگسے مو ہرکیا لس۔
 عطر بطر سکوس جو۔ کھونگ گوپنچس بوپنچس کھورے سونگسیدپا، دونگ سکونس۔ کھونگ انو
 بو نیسکا بینگ بادشانی نمہ نہ بو فچوسے بادشانی دُونو کھیونیدپا جو یا۔

دے من نہ بہرام گولی سی گوپنی دے دے رال فلُو خسوم کھورے
 یودپنی اپنا دوسترس۔ سترقپانہ درے گنگمہ اونگسے خنم زگقس۔

ایونی سی ترس، ”لے بادشاہ سلامت دیوچہ سونگس؟“

زیربا نہ ”وزیری موتی سامان پو یو ان۔“

کھوئی سی ”نیا جکھسید“ زیربا نہ کھوسے ایونگ لزوس۔ درے چک ژالہ

دوک زیرے حکم بیاس۔ دیکھ نہ دو لہ حکم بیاس، ”کھتی کھا خلنگ نیا لہ خود پی ان۔
کھیانگ گو تھوروتنگسے دوک، گین لہ مہ ہلتوس۔“

کھوسی گو تھوروتنگسے دوکسے نہ ترس، ”انالے بادشاہ سلامت نالہ چہ حکم

یود؟“

”کھیانی سی شنگ من غابگیا کھیونگ“ زیرس۔ کھوترانگ لق خیون لق تنگسے
شنگ من غابگیا کھیونگس۔ تیل کھیونگ زیرس، مار کھیونگ زیرس، زگیدپو کھیونگ
زیرس، زانگ کھیونگ زیرس۔

دیکھ پھونگو فونگ چہ خسوم زگیدپو ستدس۔ دے گنگمہ تیار گوانہ کھوسی

ترس، ”انالے بادشاہ سلامت دی گنگمہ تیار بیاسید۔ ناسی چہ بیا؟“

”لے دی فچوسے یود پی بادشو کھیونگسے دی مارنق پنگ تنگسے کھیانی زے

ینگ، ینگ چہ بے؟ کھیانگ لہ خوراک ان۔“

تا کھولقپوتنگس۔ کھو ابنی کھہ گار بودید، سنا لہ تمھین کھیونین مار پنگ تین

کھوے خاندان پو گنگمہ چھم پوکس۔

دیرے کھوسی ترس، ”کھوے زمانگ نو چنگمین بیاسفی ینگ سہ می

یودا؟“

زیربانہ ”یود“ زیرس۔

”اوناکھیونگ“ زیرس۔ دے گنگمہ سہ دے مارنق پنگ تنگسے درے لہ زا
 منیدپا جویا۔ دیرے غلط بیاسفی می ژھنگمہ پچھمس۔ زیرے کھوری تخت پیکھ کھوانگ
 دوس۔ دے ناجاژ کھیونگنی گنگمی حق پو گنگمہ کھودانگ لہ لزوقسے منس۔ خیر کھونگ دیکھ
 زین تھونین دوس۔

دیرے دے اپنی نہ اپو لہ بہتخفا سونگس۔ کھونگ دے خط پو کھورے
 دیکھ تھونیدپا جویا، ”یلے بادشاہ سلامت یانی نیا دوکھنگ یقسے نیا لہ تیانگ ردونگ
 چوکسے دے ظالم وزیر پوسی نیا لہ بلنٹو تیانگنی زیرس کن دخن یود۔ انمویانگ
 انسوک۔ دے زیرس کن فی سننگھ فری یود“ زیرے نہ دے خط پو منس۔ کھو
 دے خط پولینس۔ لینے نہ بقچی ٹوس۔

موسی یوزیرے یودسوک، ”ینگ کھیانگ ناٹالے اونید نہ مہ اونگ۔
 چا زیر نہ کھدانگ انسان لہ لوستونگ چک ژھے میدپنی ان۔ کھتی یول پو نہ
 درے یولی بری لم تھق پو لوستونگ نیشو نیسی لم تھق ان۔ لوستونگ نیشو نیسی
 لم تھق درے یول نہ نئی یولی بر پو ان۔ کھری شردے کھیانگ کھری زندگی
 غرق مہ بیانگ ناٹالے مہ اونگ۔“

یلے کسل کھو بقی ٹوسے نہ کھوری بولہ تخت تاج کن منس۔ ہر مق ہر مو
 زد مسے نہ کھونگ لہ زیرس، ”یلے نی ہر مق ہر مو نا درنگ سہ کھتی مین بیر لہ سہ کھتی
 مین۔ گوانہ نا لہ دینے دینے واقعے سونگسے اونگنی ان۔ کھتی شزدے نا لہ رگید نہ نی
 بولہ رگوس۔“

دیکھ نہ دے رال فلو خسوم پو کھو ینگ سترقس۔ سترقا نہ دے دے درے
 ینگ دیکھ حاضر سونگس۔ دے دے سنکھی کھ کھو جنس۔ جونے نہ کھو کھوری اتی
 شیدا ینگ گویدا پا جویا۔ درے سویدی شیدا سونگس۔ سونگسے نہ تروت لقفرت کن
 تنگس۔ تنگمانہ درے سی زیرس، ”انالے اتی بولہ کھیانگ چا اونگس؟“
 ”تا چہ بیالے اتا، نا لہ دینے دینے واقعے سونگسے نہ آسمان پری نہ
 برے سونگس۔“

”یلے بولہ کھیانگ یکھہ دوک سنی اونید نہ یکھہ دوک۔ کھری یولنگ گوسنی
 اونید نہ کھری یولنگ لوقسے سونگ۔ ینگ کھیانگ لہ آسمان پری تھو پچس مید۔ تا لو
 ستونگ نیشو بجی لم پو لہ کھیانگ چہ بیاسے گوید؟“

زیربانہ ”لے اتا مہ تھوب زیرے دوکپو پا تھو پتوک زیرے شیو کھوانگ
 غنیمت ان۔ ناموے منتھی کھ شس نہ سہ غنیمت شیسید۔ گوانہ اتا جو بخشش یرنگ سہ

حکمت یود نہ ہش ہوش یود نہ لم پو یانگ لہ پھٹ بیا یتھی ان نہ یری شزدے لم پو پھو پنچی پھٹ بیوس۔“

”دو نہ نالہ یتھی ان۔ امہ زیر بانہ لوستونگ فنجوی لم پو نالہ منٹ چگی لم بیا

یتھی ان۔ یوپا اہا نالہ سہ اختیار مید پنی ان۔“

”لیا نمو گگ“ زیرس۔ دے درے ینگ ککا چک ینگ رگیا سترد چکنگ

بادشاہ بیا سے یود پنی انسوک۔ کھو لہ خط چی ر بس۔ ینگ درے چک لہ سکس،

”لے درے کھیانی فی بو زامہ زادی خط پو کھورے سونگسے فی ککی بشدیا تھون

چوک۔“ دیرے کھو لمی ہرژا ہوب بیا سے تھینے تھینے نہ یلے بو کھیانگ شوخمو گوید نہ

سونگ، مید نہ ناشید۔ کھو دے درے کھہ جنس، جونے نہ کھو فود تنگما نہ اے ککی

یولی ستاخوے کھہ کھو تھون چو گیدا جویا۔ تاکو سہ فی ککی بو اونید زیرے تیارنگ

دوکسے یود پا۔ ہر مق ہر مو نہ دریسے کھو کھرنگ تھون چو گیدا جویا۔ یلے کسل کھو سہ

مہانی زان بان کن کھیونگس۔ زان بان کن بیجیس۔

دیرے کھو ہفتہ چک دوگین چی کھوسی دے درے لہ زیرس، ”یلے فی

اتا نا دکھہ زاتھونگما لہ اونگفی مین، نائری سہ لسی مقصد چی لہ اونگفی ان۔ یری

شزدے نا پرستانگ گوا اونگفی ان۔ یری شزدے نہ شہ کھول سونگ زیرس نہ دی

لمی ہرژوچہ بیاسے زد می ان نہ یانی زدوم۔“

”لے اتی بُو مہ زیرس نہ نری اتی بُو سی لیا نحو اپا۔ تا زیربا نہ نا نہ مکھری اتی حکمت پو درا یودپنی ان۔ لوستونگ فچوی لم پونا نہ منٹ چگی لم بیاسی ان۔ یوپا اہا شہر پنگ نئی ژھر مہ ککا یودپنی ان۔“ زیرے نہ کھوسہ خط بط گن ر بس۔ نئی فنوے بُو اونید۔ کھیانگ استقبال لہ دُو کسے کھو لہ لم سنہ پچھو سنہ بیوس زیرے درے چک نہ نیمبو خط چی کلس جُول۔ خیر یا طریقہ کھ ژھر مہ لکی شہری ستا غوے کھ کھوتھون چوکس۔

دیرے کھوے شدیا تھونے عرصے چک کھوے شدیا دُو گیدا جُویا۔ کھوسہ عزت حرمت، کھوزیک زیرفو تھونگنو ک زیرفو کھیونیدا جُویا۔ حق چک کھوسی زیرس، ”لے ملی اتا نا یری شدیا ہلتوا درانگسید، خشول تروسید زیرے دُو کپا یتا مید۔ نا نری سہ لسی مقصد چی یودپنی ان۔ یری شزدے نہ شہ کھول نا نہ دی پرستانگ گوے ان۔ تا یری شزدے نا نہ رخصت بیوس۔“

”خیر لے بُو لیا نحو گگ، نانگ لہ ینفے نا بید“ زیرس۔ کھو دے لمی ہرژا زدما ین کھن چی مینسوک۔ کھوے حکومت پو ری ریدخ پچھوی نیہ تھونے من یودپنی انسوک۔ کھوسی حکم بیاس۔ نیے بادشاہ لہ مکھری ہر مق کھدے اونگ۔ بیہ

روغی بادشولہ کھری بہرق کھدے اونگ۔ ریدنخ بادشولہ کھری بہرق کھدے
اونگ۔ دے ستروق چھق کنگمی بادشونگ لہ کھو حکم بیاس۔ کھدانگ کھتی بہرق کھدے
اونگ زیرس۔ کھوسی کنگمہ ژھنگسیدا زیرے ترس۔ تریا نہ کنگمہ ژھنگسیدسوک۔ کھوسی
زیرس، ”پرستانی یولی لم سنے سوسی بیاس نہ کھولہ نارگو ریم خسیر نہ ٹھول تئید“
زیرے کھو اعلان بیاس۔

سوسی سہ ہش مہ فیونگس۔ ”لے بہرق ژھنگسیدا مید؟“
زیر باچک کھوے وزیر پوسی زیرس، ”تی چک ژھنگفا میدنگ۔“
”سونگ کھوسہ کھدے اونگ۔“

”کھولہ اونگما یتا میدنگ۔ کھو آب حیاتی چھو ٹھونگنی انمنگ۔ کھوشا
میدانگ۔ کھو رگے رگے خالی رُوسپونئی زیوین گونئی کھ سپنگ سکسے ننگ۔“
”سونگ کھدانگ دوے سونگے کھوے رُوسپونگ کھا رنگ تنگے کھیونگ“
زیرس۔ دیرے دیرے بچی سونگے کھوے رُوسپونگ ٹھوے تنگے کھیونگس۔ دیرے
دیرے چگی سی کھوے سنا فیسے قابیاس۔

کھوسی زیرس، ”سوسی نالہ چنگ سکت زیرسا؟“
”حرامزادہ کھیانگ لہ پتہ مید۔ بادشاہ لہ مہان بُو تھونے زے زان مید،

نید مید پالنگے یود۔ کھیانگ دینگ بونگ نید اونگے دُکسید۔ کھیانگ لہ پرستانی لمی چنگ خبر یودا؟“ زیر بانہ کھو ”یود“ زیرس۔

بادشاہ سی ترس، ”انالے بھئی کھیانگ لہ یودا“

زیر بانہ کھو سی زیرس، ”یود، امہ یری شزدے نا لہ خیرا تنگما یتما مید۔ نا رگسید، نا لہ یانی خُوراک تونگ۔“

”کھری خُوراک پو ژامڑے ان؟“

”نی کھابور پو مہی بانگ نیشو نیس ان۔“

فے بے ابا یوق۔ تا کھوے کھابور پنگ دیڑے اونگما نہ زاننگ ژامڑے اونگفا مہ دُک؟ کھو دومبہ چنی سی ہفتہ نیس کھو لہ خُوراک تنگس۔ دیرے جتھا بچھی لہ کھوے شہ بہ گنگسے گزارہ سونگس۔ کھوئی کھری گین پیکھ چھونگو برق پچی یود پا دو لینے کھو کھر پو لہ کھور بانہ کھو لہ کھور بانس۔

”یری شزدے درونگ نا پرستانگ تھونمی ستب میدنگ“ زیرس۔

”اونآ چہ بیا؟“

زیر بانہ یا خُوراک پو نا لہ ینگ تونگ زیرس۔ ینگ ہفتہ چک تنگس۔ تنگما نہ درے سی زیرس، ”یا بادشاہ سلامت تا یانگ نا گار کھیر بی ان نہ کھیر۔ یری

شزدے کھہ ناینگ جوان لزوقس۔ دو سے نا لہ چنگ فکر مید۔ یانگ فیونگ زیرنی
 ملسی کھہ نایری بو فیونید۔ “دیرے بہرام گول دے درے خشول پیکھہ رونس۔ کھو
 فورس۔ فورے فورے لوق ٹوقی، لہ لبوی رینگ فرید رگلے سونگے سونگے ملے لہ
 لوق چگی کھہ کھوسی کھو فبیدا پاجویا۔

”یلے بہرام گول بادشاہ نا لہ سہ نئی اپوے کھے کھہ کو سے یودپنی ان۔
 دے دیوری بہناتنگے ننا میدانگ؟“
 ”نگ۔“

”دونا درے ہرق نہ ہلانوے ہرق تھنو سونگ لو، سونگے رذب رذب
 سونگ لو۔ گوانہ نیا چک چگی نا تھو یودپنی ان لو۔ نیا لہ سہ نئی اتا اپوے کھے کھہ
 نہ کو سے یودپنی ان، دکھہ نہ اہانیا گومن دکھہ نہ دیہا اونگمو کھونگ لہ منع یودپنی ان۔
 یری شزدے نہ شہ کھول دکھہ نہ اہا گوے نا لہ اختیار میدپنی ان۔ نا لہ ینگ چنگ
 چارہ میدپنی ان۔“

”تا چہ بیک اونا یانگ لوقسے سونگ۔“

”نا یو بیاسے لوقسے گوے مین۔ یری لقی ٹھوک چھی نا لہ رلبے منی۔
 مید نہ یاڑے خرچو کھری اتوسی نا لہ بیاسے نا جوان لزوقسے نہ بیر لہ کھری اتا سی

نی بُو گا برق چی لہ تیانگس؟ گا پُھوتنگ فنگس زیرے نا لہ سزا تنگس نہ، نا گوا کھیو دپا مید۔“ کھو لہ چی رے بسے منس۔ کھو دو جو بیاسے جننگ تنگس۔ کھو فورس۔ تا کھوے اتونی سی کھو لہ چیز ریرے منسیدپا۔ چک پوسی کھروانگپہ ہلنٹو نہ برقمے منسیدپا، بیر لہ کھیانگ لہ رگوسنی ان زیرے۔ یا جو یا اے چک پوسی کھاش چی منسیدپا۔ چگی سی کھو لہ ینگ چی منسیدپا۔ دیرے کھو دے کھاش پنگ نو کھب چی یودسوک، دو فیونگس۔ فیونگما نہ دو کھو لہ فور بہرتے سونگس۔ دے بہرتا لہ کھو تھور چک تیانگما نہ لوستونگ چک چدیدسوک۔ نیس تیانگما نہ لوستونگ نیسی لم چدیدسوک۔ دیرے کھو فورے فورے موے رگیا ستردی لم پونی شیدا تھونفی انسوک۔ یلے کسل دیکھ لیاخمو لیاخمو ہوٹل کن یودسوک۔ لیاخمو زاچس کن روسٹ کن فجو سے یودسوک۔ کھو بہرتا دے مندونی ژھر چک یودسوک، دینگ فود تنگس۔ کھوانگ دیکھ ہلنٹونی خا، زاچس کن درانگفو زا شروع بیاس۔

دیرے دے من نہ درے چگی سی زیرس، ”حرامزادہ آدمی طوطی کھیانی نی دے بوٹوے دے ژھر پنگ بہرتا فود تنگسے، زان کن زو سے، کھیانگ لہ ہلتوس نیوم ناسی چہ بیانگ زیر بو؟“ تا کھو سسی چہ بیاس زیر بانہ ہو ہو چک بیاس۔ دے من نہ پُھور وٹ چی کھیونگس۔ پُھونو برنی ڈلیونگ کھیونگسے کھوے کھ تیانیدپا جو یا۔

کھو حیران سونگس۔ کھولہ خمسمس، ”نی دے کھروانگیا ہلٹنؤ نہ ہلنگمو نی اتا سی
 چہ زیرے منفا دُوکٹوک۔ یینگ نُو سہ حکمت چہی دُوکٹوک زیرے نہ کھوسی، یلے
 ہورکُوٹو نہ مورکُوٹو کھوانگ سہ حکمت چہی یود نہ سونگ کھو نہ مقابلہ بیوس۔“ یلے کسل
 دے نیہوگنمہ کھوسی دے رُوٹ پو کھیونگسے کھوے کھ تیانگما، ہلٹنؤ سی لزوقیا یو بین
 دُوکس۔ دیکھ نہ کھوسی ”یلے لکی مورکُوٹو کھیانگ سہ سونگسے کھری حکمت پو چک
 ہلتون۔“ زیربا نہ دے ہلنگمو سونگسے کھوے کنگمہ فری جُوکس۔ جُوکسے نہ کھوے جنگمو
 لہ جُوکس۔ کھوے بک کھوانگ تل تل لدنگ چُوکس۔ دیرے کھو کھوے برانگ
 پیکھ بیونگس۔ بیونگسے نہ ہلٹنؤ تیانگ جُویا، ”کھیانگ ژوخ پوسی نا دکھ زقچی انا؟
 کھیانگ نا لہ مہ خنودپنی نا کھور دیکھ نہ کھیانگ نا لہ لم سنہ بے نا کھور۔“ دیرے کھو
 لہ ناتھو سکس۔ سکے کھو فودتگس۔

فودتگما نہ دیرے کھوسی زیریڈپا، ”یلے بادشائی بُو پیکھ نہ لوستونگ فچوی
 لمی کھہ لم پا درے چک یودپنی ان۔ یو ژا نا لہ خبر یودپنی ان۔ دوپا اہا نا لہ سہ خبر
 میدپنی ان۔ گوانہ یینگ یو ژوخ بیاسے دُوکپت، کھیانگ ہشیار بیاسے سونگ۔“
 تا کھو دے ہلٹنؤ نہ ہلنگمو یودپا نہ لیگی سینگ چن سونگس۔ کھو یینگ ہرتے
 کھہ جونے سونگس۔ لوستونگ فچوی لم پومنٹ چنگ چدے فنیدپا جُویا۔ دیکھ سہ

ینگ یا بزوے کھہ ہوٹل گن یوڈسوک۔ دیرے کھو دیکھہ سہ ینگ ہرتا ژھر پنگ فُود تنگس۔ کھوانگ صوفہ سیٹ چگی کھہ دُوکسے زان بان گن زا شروع بیدپا جُویا۔ گرانگفا نہ ہلتونخی نے کھہ ربت ربت چدے زیدپا جُویا۔ دیرے دے درے، کھوے منخ پولہ درات زیربی اپنا، کھوسی ثِق ثِق سکت چی فیونگس۔ فیونگسے نہ کھوے گولہ کھوے کھہ تیائیدپا جُویا۔ کھو ہا بیا چک کھوے کھینگ نہ مے گولہ بیونیدسوک۔ دو کھوے کھہ تیائیدپا جُویا۔ کھو ہلٹنو لہ حکم بیاس۔ کھوسی کھوے کھہ لزوقسے تیانگس۔ کھو سہ کھوے کھہ تیانگس۔ خیر ہلٹنمو لہ کھو حکم بیاس۔ کھو کنگ بری فری جُوس۔ کھوے سہ ستروخوم زدم جُو۔ کھو ینگ ہلٹنو کھورے سونگس۔ سونگسے کھوے کھلتتی فری تیانگما شروع بیدپا جُویا۔ بہر حال دے درے سہ کھوے غلام سونگس۔ گوانہ کھوسی فُود تنگس۔

فُود تنگما نہ دے درے سی کھو لہ زیریدپا جُویا، ”یلے بہرام گول بادشاہ لو ستونگ پُجوی لم پانا اپنا۔ لوستونگ ینگ پُجوی لم یودپنی ان۔ دے پُجوی کھہ چھونو برق چی دُوکپت۔ دے برق پولہ لدانگبو لدانگبو تنگسے دُوکپت، دو لوستونگ پُجوی لم ان۔ دیکھہ نہ برغی دیو ژوخ غوڑوس غوڑوس دُوکپت۔ دو لوستونگ پُجوی لم ان۔ جاڈوی کھہ پُجوسے یودپنی ان دے ژھنگمہ۔ دیکھہ نہ دے برغی گولے کھہ کھر چی دُوکپت۔ دیکھہ درے چک دُوکپت دے درے ہتھیار پولو دیو ان۔ تانا کھری

ژون سونگس۔ نا لہ زیر بارگوس۔ انمونا کھوے لم پا اپنا۔ دے درے لہ کھتی آدم ذاتی بادشاہ چگی بوٹو۔ یودپنی ان۔ دے درے مک ژومسے ننگ زیرس نہ کھیانگ مہ سونگ۔ کھوے کھہ کھیانگ رگیلیبی مین۔ مک فیسے ننگ نہ کھیانگ سونگ۔ گوانہ دی سکاوو کھیانگ کھورے سونگ۔ گوانہ یوبیکھہ کھوشس نہ شے ان۔ مید نہ کھوشی کھن چچی مین۔“

یلے کسل کونڈغی ہتھوڑے یودسوک۔ بلچنچی سکاوے یودسوک۔ دونگ کھورے لوستونگ نیٹھوی لم پورگلے سونگسے دے برغی گوے کھہ سونگس۔ دیرے کھوہرگوے ہلتس۔ ہلتا نہ درے مک پو فیسے خونگ خونگ بین دوکسے یودسوک۔ کھوشکرگن بیاس، بیاسے نہ کلے دے سکاوی کھہ کھوے شول پیکھہ جونس۔ جونے نہ تاکھو کھوے گورنگ گڈی فری کونڈغی ہتھوڑی تیانگما شروع بیاس۔ تیانگما چک کھو لہ نید ژھدس، ”اہ، نا سکور فالے ملی اتا ستروق فیونگ رگو فیونٹی چو۔ کھیانی یو یینگ چک تیونٹی؟“

”لے کھیانگ لہ یینگ چک تیانگ زیر بو نا لہ کھر یلبا ان۔ یا چک پو کھیانگ لہ چتھو ان۔“ گو پنی دے درے سی کھو لہ ہلڑ بسے یودپنی اپنا، ”یا چک پو تیانگنی کھہ ہرکنگ چدے روس لہ ٹھوپکی ان۔ یینگ تیانگس نہ کھو لہ ستروق لو قبی ان۔“

کھو ”ینگ چک تیونگ“ زیریڈپا،

کھو ”ینگ تیانگمو کھریلبا ان“ زیریڈپا۔ خیر گلے گلے کھوے سننگ لہ
دوخنسے کھو دیکھه خیاریدپا جویا۔ کھو خیارس۔ خیاربا چک دینگ نو خاٹون چک
یودسوک۔ موکھوتھونگما چک ٹیو بیاسے چک نوس۔ رزوم بیاسے چک تھدس۔ گوانہ کھو
سی ترس، ”انالے خاٹون کھیانگ تھدنی مطلب پو چہ ان؟ کھیانگ نوسنی مطلب
پو چہ انپا؟“

موسی زیرس، ”کھیانگ ژوخ پو جوان آدمی طوطی اونگس زیرے نا
تھدس۔ دیو ژوخ پو چھڑو درے لقتویانگ ژوخ جوان کن شید زیرے نا نوسنی انپا۔
دوسے خدانی شزدے کھ لیاخمو سونگس۔“ دے چھڑو درے رو کھیرے مگہ
رگیا مڑھوینگ نو فنکس۔ فنکسے نہ کھو دے جق پو دیکھه برانگسہ بیاسے ڈوگیدپا جویا۔
دیکھه نہ کھو سی مو لہ ترس، ”انالے خاٹون اوئا کھیانگ کھو لہ چہ بیاسے
ڈونفی انپا؟“

زیربا نہ موسی زیرس، ”نا لیگسی رگشہ یودپا۔ نئی یولی مینونگ کھو لہ زا
چھمس، چھمفا نہ نا کھو لہ زا مہ فوس۔ مہ فوتپا کھو نا غزونگ بیاسے یقے یودپنی
ان۔“

”اوناکھیانگ لہ کھوسی زانو چہ منھی ان۔؟“

”زانو کھوسی چہ منید؟ کھومیولی کھ آدمی می زاگوے، بیکھ چھونو ہلٹوٹو نا لہ کھی کھوے سو برنگ یودپنی برؤوتلو ناسی تھوے زے۔ ہلتو خفا نہ ناسی ینگ چہ زیک؟“ زیرے دے خاتون پوسی کھو لہ بیان بیاس، ”کھری شزدے نہ شہ کھول کھیانی نا نیمبو کھدے سونگ۔“

”لے خاتون نا کھیانگ نیمبو کھدے گگ۔ امہ دوسے نہ نا کھدے گوے مین، انشاء اللہ نا لو قسے تھونہ نہ کھیانگ نیمبو کھدے گگ۔ یلے خاتون اوناکھیانگ نا لہ لم سنے بیوس۔“

زیر باجک موسی زیرس، ”دی چنگمین درے سی زیرے یودپنی ان۔ دی لوستونگ فچوی لم پو رگلبا چک لیا نحو پھومک چک دوکپت۔ دے پھومک پیکھ وُضو بیاسے غسل بیاسے دُک نہ فورگون چی خسوم اونگمت۔ دے فورگون کن لہ دیکھ ژھنگرے دوکپت دے ژھنگر و تیانگے فوس نہ حلال بیاسے ردوب، ردبے نہ فس۔ فسے نہ دونگ مے کھ ژوس، کباب بیوس، بیاسے نہ دونگ ختم لہ فود تونگ۔ فودتگسے نہ دونگ لہ نا ہرژک منا رگوسی ان۔ دے فورگون کن تھونس نہ کھیانگ پرستانگ تھونمی ان۔ فورگون کن مہ تھونس نہ کھیانگ مہ تھونمی ان۔ کھیانگ

لو قسے اونگ۔ دے لم پو لوستونگ نیشو نیسی لم ان۔“ دے خاتون پوسی کھو لہ
دے کرٹونگ فروت چوگیدا جویا۔ خیر بہر حال کھو سہ دے دُور بین پو کھورس۔
دے دا نہ نجوسہ کھورس۔

بہر حال کھو دے پھوک پیکھ تھونس۔ تھونے دیکھ وُغوسل بیاس۔ بیا
نہ دیکھ دے فورگون کن سہ تھونس۔ کھو دے فورگون کن لہ دا تیانگس۔ تیانگما نہ دو
فوس۔ کھوسی حلال بیاس۔ دو ژوسے تیار بیاسے نہ کھو ختم لہ فود تئیدا جویا۔ ”یلے
فورگون کن آسمان پری فی حق نہ حلالی نئے ان نہ یا لا ریونگ چدے پرستانگ
تھون چوک۔“

دے من نہ دے فورگون کن لہ ینگ شوقہ سکیس۔ کھونگ فورے گنگ
ری چدے گین لہ سونگس۔ کھو دُور بین کلے ہلتین دُوس۔ کھو دیکھ خدا لہ شکر زیرین
فیاق روزہ بین دُوگیدا جویا۔ عرصے چک دُوسے نہ کھو سہ دے گنگ ری لہ تھولبا
شروع پیدا جویا۔ یلے کسل البتر البتر رگلے نہ کھو گین ژارے تھونے من نہ کھو
گریدس۔ کھو اونگفوپا سہ تھلے گئی سیرگہ چنگ کھو فودے کھیریدا جویا۔ کھو دومبہ چن
ژھن پونو بین دُوس جویا۔ کھو دینگ نو پھسانی سونگس۔ کھو لہ دے ٹھوب پنگ
چنگ تھونگما سہ مید۔ کھو لقرصوت بین دُوکپا نہ کھو لہ لدوق لدوق چی لقپنگ اونگس۔

کھو یو لہ تھمے دُوس۔ دو چہ اِسوک زیر بانہ دو گئی سینگے اِسوک۔ گئی سینگے لہ تھو بس نہ کھو زے اِسوک۔ کھوے ہر ژیمو کھوے لَقبِنگ او نگس۔ بیہ بوسی تھک ژے لہ سینگے سی سکیوک غم چی تنگس۔ دے من نہ کھو گئی سیرگی گوے کھہ بیونگس۔ دے من نہ کھو چندو لہ لدنگ چی منس۔ مننا نہ کھو ابا دب پنگ مہ فوقیا خدائی قدرت پرستانی رول لہ کھیریدا پاجویا۔

دیکھ کھوئی جادوی کھہ دینے کھرغی رگیا مژھوے پچوسے یودسوک۔ دیکھ کھرغی رگیا مژھو لو ستونگ خسومی لم، سناغی رگیا مژھو لو ستونگ خسومی لم، پچھوسیری رگیا مژھو لو ستونگ خسومی لم، پچھوی رگیا مژھو لو ستونگ خسومی لم۔ دے گنگمہ چدے کھو پچھوی رگیا مژھوے تھنا چک لہ تھونیدا پاجویا۔ دیکھ لَقبوی یودسوک۔ دو لہ زبے یودسوک۔ دیکھ ششی زبے یودسوک، دو لینے یودسوک۔ ردوے زبے یودسوک، دو کلے یودسوک۔ کھی چک یودسوک، دو بی دُونو ہر ژوے تنگسے یودسوک۔ ہرتے یودسوک دو بی دُون پنگ رُوسپے تنگسے یودسوک۔ دے نیسکا سہ کھوئی لم پا اِسوک۔

دیرے کھو سونگسے کھی دُون پنگ رُوسپو فنگس۔ ہرتے دُون پنگ ہر ژو فنگس۔ کھونگ لو ژام اِسوک۔ کھستونگ یقسے۔ دونگ فنگما نہ کھی سی کھوری رُوسپو

تردس۔ ہرتوسی کھوری ہرژو زوس۔ کھو ہلب اہنگ بیونگس۔ بیونگس نہ اتا سی منفی
 فینگمی ننگ چی یودسوک کروپتی گونخے، رگیونی ژینوی یودپا دو گونس۔ فینگمی
 ننگ پوکھو گوے کھ کس۔ کلبا نہ اے می لہ کھوانگ مہ تھونگما کھوانگ لہ اے می
 تھونگما۔ گونے یا جق لہ کھو بادشائی کھرنگ سونگس۔ کھو لہ آسمان پری مہ تھونگس۔ جقما
 نیشونیس کھو کھورس۔ پرستانی یولی کھوسی پھونچی کھوانگ ملے مہ یقس۔ نہ موے
 منخ چی بیونگما میدسوک۔ نہ موے خبر چی کوا میدسوک۔ گار یودپی ان گار میدپی
 ان زیربی چنگ ہرتچے کھوانگ کھو لہ مہ سونگس۔ کھو موے کھو کھوانگ رگودس۔
 موے ہرتچا گوپا مو شسا یود زیربی کھوانگ خبر چی مہ کوس۔

یو بین جقما نیشونیس کنگما لہ جق چک یود زیرین کھو دکان چگی زگوہرژوی
 کھ نید اونگس یودپا۔ کھو دیکھ نید اونگس یودپی وخ لہ رگشہ نسو فیدمہ خاٹون چک اہا
 نہ بگیوگین اونیدسوک۔ دے خاٹون پو اونگما نہ کھوسی ترس، ”انالے اشے خاٹون
 یانگ دی گیو خسپا نہ ہلین بگیوگین اونگسید۔“

موسی زیرس، ”آسمان پری درنگ نہ جقما نیشونیس گوید۔ موزندانگ
 فوقسے یود۔ چازیرنہ فلان شہری ہلہ کرفوے بوسی مولہ دوک زیرے یود۔“ دو کھو
 لہ چوق کوس جویا۔ تاکھو شکر گن بیاس۔ تاکھو دے اشو نہ نیمبو نیمبو دے کھر پنگ

اونیڈیا جُویا۔ مو بگیو کس نہ کھو بگیو کپا مو کُے سو نگس نہ کھو کُے گوا۔ یو بین اونگے
کھونگ زِندانِی زگو ہرژئی کھہ تا کھونگ تھونیدیا جُویا۔

دیرے زِندانِی کھری زگو ہرژئی کھہ تھونما نہ، دے زِندانِی کھری زگو من غا
بگیا یودپنی انسوک۔ مو دے دخون پو فنکما نہ بلب زگو بیس۔ مو اہینگ سو نگس۔ کھو
مہ تھون۔ تا من غا بگیا کھو چہ بیاسے کھورے گک۔ یلے کسل تا کھوسی کھوری ہور کوٹو
نا مور کوٹو فودے تنگس۔ بر غمو دے زگو لہ کھرس، ہلٹنوسی تواق لینے اہیکھ فنکس۔ کھو
سہ اہینگ تھونس۔ تھونما چک دے اشوسی مو لہ زیرین یودسوک، ”لے انوے
روزی کھری اتا سی ہلہ کرفو لہ خسیری بپ پو دیڑے کلید۔ ٹھولی بپ پو دیڑے
کلید۔ زان مالی بپ پو دیڑے کلید۔ کھری اتا کھوے اوغنگ یودپنی ان۔ دے
می لہ مہ دُوک زیرے کھیانگ لہ آدمی بوڑھی سحر جادو فوقی ان۔ ٹری انوے بوٹو
کھو لہ دُوکپا رگوسوک۔“ زیرے دے انوسی مو لہ سینگ فٹول کھوق فٹول بین
یودسوک۔

بیا چک موسی زیریدسوک، ”لے انوٹا کھو رُوٹی کھیر زیرید۔ جتچا جق لو پہ لو
ساعت پہ ساعت نالہ کھوے تری اونید۔“ زیرے دے سکت پوکوسنی کھہ نہ تا
کھو لہ نام تھیاقس جُو۔ کھو دے درے وردی گنگمہ لہ چاٹو تیانگس۔ تیانگسے چدے

فنگسے نہ کھو بیونگما نہ تا زندان کھوانگ سنگ سونگس۔ کھوے غبیل نہ موے دے غبیل گنگمی کھ۔

کھوسی زیرس، ”یلے آسمان پری کھیانگ لہ فی تری ژا اونگمی مین۔ نا بیانگ تھونے یود۔“ دو زیربا نہ تا دے انو کھونگ نیسکی مسینگ نہ صورتی کھ دروقسے شوس۔

یلے کسل تا کھونگ نیسکا دیکھ تروت لقفرت سونگس زین تھونین دُوگیدپا جویا۔ دیرے بادشاہ لہ سہ تا کھو لہ سہ جُور یودپنی۔ کھو دُورین کلے ہلتین یودپا کھوے نمو بگیو کپا تھونگس۔ تھونگما چک کھو لہ خمس، ”یا تانی بو نو درنگ ہلہ کرفوے بو لہ دُوکپی رگسکت کھورے اونگسید“ زیرے کھوانگ سہ ہندوق نہ بے بگیو کسے اونگس۔ گوے کھ نہ تنگ فودے تا خاتون نہ تھوکپا لہ اونیدپا جویا۔ دیرے کھوسی ترس، ”انالے خاتون آسمان پری خدا زیرے کھوکسا؟“

زیربا چک ”تاچہ بیک لے بادشاہ سلامت جادو سہ میدننگ۔ سحر سہ میدننگ۔ مکر سہ میدننگ۔ دے آدمی طوطی تھی زنداننگ تھونے ننگ۔“

زیربا چک تا کھو دومبہ چنی سننگ پیکھ چھونگو گنی ڈلی کلفا ژوخ گویدپا جویا۔ خانہ ٹونی کھ کھو لوقس۔ لوقسے نہ وزیر لہ زیرس، ”کھیانگ ہمزق زدوم آدمی طوطی ردبید“

دے وزیر پولیگی عقلمند چچی یودپنی انسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے بونگ
 کھوق بادشاہ کھیانگ لہ مہ شیس نالہ شیسوک۔ کھورڈبو درنگ صحیح بیر لہ صحیح۔ آدمی
 طوطی لہ نئی بوٹو تنگنوگا؟ کھیانگ سہ کھوسی منٹ چکنگ میدپا بیاس نارے، اندازہ
 بیوس۔ لوستونگ نیشو بجی لم پو لہ کھوچہ بیاسے اونگس؟ لوستونگ چک کھوے
 ژھے مہ ڈوکپا۔ کھوینگ سہ حکمت ڈوکٹوک۔ ہش ہوش ڈوکٹوک۔“

”اونٹا چہ بیک؟“

”کھو مقہ ان زیرے ننگ نو کھیر۔ زان تونگ، ہرژب کھور تونگ، ہلتمو
 تونگ، کھوتھد چوک۔ دیکھ نہ کھورنگ نہ خیرا بیونگمت۔“

”لیانموگ لے وزیر“ زیرس۔ یلے کسل کھونی سی مون بگیا ہرژق چک
 کھیونگس جو، ہرژے کھن بگیا ہرژق چک، فوکھن بگیا ہرژق چک کھیونگس۔ کارفوسٹونپو
 وردی گون کھن میونگ ہرتاؤنی کھے کلے زندان تھونے من کھونگ سلام کلام لہ
 اونڈیا جویا۔ دیرے کھونگ مقہ پنخمو ہرٹیکھ کلے ہلتمو بین زنداننگ نہ کھرنگ کھیونڈیا
 لے کسل۔

دیرے دے جقپو ڈوکس، ڈوکسے نہ اے جق لہ ہلہ کرفوے بو لہ دے
 خیرونگ کوسے نہ کھوسہ خط بط چچی کلیدیا جویا، ”انالے حرامزادہ، آدمی طوطی ژوخ

مقہ تھوبانہ، کھیانگ لہ ہلتوس نیوم کھیانگ لہ ناسی چہ بیانگ زیر بو؟ کھری یول پو
یوڑے تھلبہ مہ یق ہلہ ہرق تنگسے نہ۔ کھیانگ نی کھا خلٹی کھہ خیار بی ان۔“
زیرے کھو خط چہ کلے تنیدیا جویا۔

دیرے دو کھیونگسے دیرے چگی سی کھو لہ منس۔ دیرے سی وزیر لہ زیرس
”لے وزیر تاندانگ بیر لہ شید کھوسی چہ بیات؟“

زیربا چک وزیر سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دو بدوٹو۔“ زیرے
کھو خط پوکھورے اونگسے بہرام گول لہ دے خط پو ادبی کھہ منس۔ کھوسی دو
فیس۔ فیسنی جوکٹو کھوسہ دیکھہ فلو خنوم ر بس۔ کھوسی یو ر بس، ”کھیانگ ناستروقی
کھہ نا جکھنی مین۔ کھیانگ گا قسمی مقابلہ لہ اونگ زیرس نہ ناتیار یودپی ان۔
کھیانگ لہ آدمی طوطنگ چنگ بہ دُوک زیرے خسمید نہ مہ خسوم۔“ دو ر بسے دے
دیرے نہ نیمبو کلے تنیدیا جویا۔ خیر کھونگ نیدکا اے جہنی ٹھیک بجا بگیادی کھہ مقابلہ
ٹائم یغیدیا جویا۔ دیرے اے جق لہ بجا بگیادی کھہ ہلہ گنگمہ اونگسے دے برنی کت
زور گنگمی کھہ گنیدیا جویا۔ دیرے کھونی سی کھو لہ مقابلہ دعوت منس۔ کھوسی دے
رال فلو خنوم ینگ سترقس۔ سترقا نہ خنم زگقس۔ دیرے پرستانی بادشاہ سی زیریدیا
”یری شزدے دی گنگمہ مہ کھیونگ۔ کھونی کھہ خلنگ فوس نہ نیاشے ان۔“

دینگ نہ درے چک لہ حکم بیاس، کھو اونگس۔ اونگس نہ ترس، ”اِنا بادشاہ سلامت نا لہ چہ حکم یود۔“

کھوسی زیرس، ”کھیانگ ہلے ہرمق نہ دریسے مقابلہ بیوس“
 ”لیانخمو گوید“ زیرس۔ کھوسی با بیا نہ ستونگ رے کھوے کھینگ
 تھونیدسوک۔

دیکھ نہ کھو لہ خمس۔ لے دی ہرمق گنگمی چہ نیسپا یا ہلہ کرفوے بُو کھوانگ
 نا زونے کھیونگنوک۔ کھوسی دے درے لہ حکم بیاس، ”کھیانی ہلہ کرفوے بُو زونے
 کھیونگ۔“

کھو ڈانگ چنگک اِسبے یودسوک۔ کھوسی دے ڈانگ پو نہ دریسے
 کھیونگس۔ کھیونگما نہ بہرام گولی سی زیرس، ”لے کھیانگ لہ نا سی ہلہ کرفوے بُو کھیونگ
 زیربانہ کھیانی دی ڈانگ پو کھیونگسید۔“

زیربانہ دے درے سی زیرس، ”یری شزدے کھو یا ڈانگ پنگ
 کھوانگ یودپنی اِن۔“

کھو دوچدے ہلتا نہ کھو دے ڈانی اوق پنگ جو کسے یودسوک لے کسل۔
 کھوسی سنا لہ تھمےسے باہر فیونگسے نہ زیرس، ”حرامزادہ نی مقابلہ لہ اونگ کھن پو

کھیانگ انا مین؟ کھیانگ یو بیاسے دُکپا مہ کھیوڈپا دی ڈانگ پنگ جوکسے یود۔ تا کھیانی نی چہ مقابلہ بید؟“ بچی کھولہ تیانگس۔ تیانگس نہ کھوسی ترس، ”دوسے کھیانی چہ بے؟“

زیربانہ ”یری شزدے نایانگ نہ یانگ مقابلہ بیایتا مید۔ نالہ گوپا مقابلہ بیاسفوگیو دسید۔ نی دیشے فوج ہر مق ہر موچھون ستونگ سونگس۔“

”اوناکھیانی پرستانی بادشنگ نہ بب کھیرین لوژام ان؟“

کھوسی زیرس، ”یوژے لوگاید۔“

”کھیانی دے گنگمہ نالہ لزوقسے میدا مید؟“

کھوسی زیرس، ”نا مید۔“

”دو منفی جوکٹو کھیانی سی یو بی نیس لوق پو نالہ بب تنیدا مید؟“

کھوسی زیرس، ”نا تنید۔“

تا کھوسی خسیر بب نہ عمول بب نہ می بب نہ زان مالی بب نہ چکنگ گنگمہ کھوینگ نہ کھیونگس نہ دے تھنگ پوسکنیدا پوجویا۔ یلے کسل تا کھوسی دے گنگمہ زدمفی جوکٹو کھوے کھ نہ رپسے لینے کھولہ ناسکلے نہ کھو فود تنیدا پوجویا۔

دیرے تاکھو پرستانی شہرنگ کھوریدپا جویا۔ گنگمہ لہ ہرتخفا سونگس۔ سو سہ
 کھوے کھہ مہ کھور بنی ائمنگ زیر بو۔ دیرے وزیر نہ کھوترو نمو سونگس۔ چک مین
 چک پوکھو دعوت لہ کھیرین فیونین کھونگ نپسکا اتا نہ بو پا سہ ترو نمو
 سونگس۔ تادے وزیر پو لہ کھوے نمو کھوانگ لہ کھیر سنی یودپنی انسوک۔ کھوسی
 حق چک زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت نا سہ شی کھن ان نایانگ لہ خیرا چک زیرید۔
 گوانہ فی زندان چک یودپنی ان، گوانہ یانگ لہ سہ گا بادشاہ چگی سی حملے کھیونگ
 زیرس نہ فی زندان پنگ مہ چھودپا چک کھوانگ ہلقی مین۔ چک ہلتا مہ شخصسا؟“
 زیربانہ ”لیا نموگ“ زیرے ہلتا سونگس۔ چھوغو کرکونی کھے چک یودسوک۔
 یاجویا ہلتوس، یاجویا ہلتوس زیرس۔ دیرے کھو یوک زگوسے ہلتے من نہ کھو ردوقہ
 تیانگسے سکورے گمبنگ فنگس۔ چھوغو برق لیب چک یودسوک، دو کھیونگسے دیکھہ کلس۔
 تاکھو پریشان سونگس۔ یودپنی چیزگن کھرنگ فنگسے یود۔ کھرنگ ہلنگ سونگس۔ بہرام
 گول ستورس زیرے۔ تا آسمان پری ٹوسے ٹوسے نہ ہل مید سونگس۔ یو مین تا موے
 زے زان، ٹھونگی چھو حرام سونگس۔ تا اشی پی ژھرانگ، مونوین ڈوگیدپا جویا ژھن
 نین۔ دیرے وزیر ی بوٹو لہ گل چہرہ زیریدپا۔ موسی زیریدپا، ”یلے آسمان پری گوانہ
 کھری اشی پونا مہ شو نمو فیونید۔ گوانہ کھیانی فی وحدے چک یود یو بیدا؟“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”بید۔“

”اونا کھولگی رگشے ننگ ناسہ کھتی ژونمو بیاسے کھدے گوا ہے۔“

موسیٰ زیرس، ”لے گل چہرہ کھیانگ یو بیاسے ژونمو بیاسے کھدے گوا

مید۔ کھوانگ لہ نمہ بیاسے کھدے گوید۔“

”لیانمو گگ“ زیرے کھونگ نیسکا دیکھ چھد وعدہ سونگس۔ سونگسے نہ مو

سی ننگ نوسونگسے نہ وزیر لہ زیرس، ”لے فی کھا کھور رگشہ کھیانگ ژا لہ لدن کھن

ان ہے، ینگ سولہ لدن کھن مین۔ بہرام گول بادشاہ لہ نری اتا سی چی بیاسید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس ”اہوں، ناسی چہ بیاس؟ کھو گار خیار سا یودا نا لہ چہ پتہ۔“

”یانگ لہ آسمان پری لہ ہلپہ گوا اتا؟“

”سونگ۔“

دیرے موسونگسے پتھی باہر سونگسے دوسے نہ اونگس، ”لے ملی اتا مویانگ

لہ دوکپا لہ لیگی تمدید ننگ۔ موسیٰ زیرانگ، بہرام گول بادشاہ لہ مہ لدنمی چنگ

میدانگ۔ جُوکٹو کھو اونگسے ردبی ژھرانگ گوید۔ نادری آدمی طوطی لہ دوسے یود

ینگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”کھو ینگ گار تھونید، تھونمی مین۔“

”یہ ملی اتا مہ تھونس نہ درنگ مو یانگ لہ بخستون تیانید ینگ چہ
سونگس۔“ خیر جو مولیگی تیز تراز چچی یودسوک۔ موسی زیرس، ”نری اتا لہ لدنفا مید
لے اتا؟“

”لے کھیانی چا فکر بید؟ کھو ناسی نام نہ زندانگ تنگسے دو سے خیارے مہ دُوک“
”لے اتا چا غزون تنید؟ نئی زندانی زگو مینگا نیشو نیس لہ میدپا سکولبا مہ تہمی،
یانگ ژالہ چہ بیاسے ینس؟ ہنہ یانی ینگ سُو کھیونگنی خبر چچی کوسفا مید۔ دو نری اتا
سی غزون تنگمی ان۔ دولہ نا چھیسفا مید۔ ابڑا کھو اونگسے نا پوق رذب نارے۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے اتی گل چہرہ اتی دی سمندل پوترو دپا نہ ایکھ
گوے ان۔ دی سمندل پوترو دپا نہ ینگ پیکھ اونگمی ان۔“

”تا دینے ان نہ لیا خمو سونگ لے فی کھا کھور رگشہ اتا۔ دو سونگس زیر نہ
نری اتی یود ینگ۔ یا نا دکانی کھہ سونگسے عطر بطر چچی کھورے اونید یانگ لہ ہے“
زیرس۔

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ گھری خزانگ سونگسے اشرفی چک کھیونگسے مو بازار
لہ سونگس۔ سونگسے نہ لیا خمو دوار چک نہ افیونی پوڈر چچی کھیونگس۔ دے افیون پو
اتی سمندل سترانگ زوم بیاسے نہ موسی اتی سنمٹول پیکھ افیون تنگسے تنگسے نہ اتا بے

ہوش بیا سے فنگس۔ موسیٰ دے تیز دُوار پو بیکھ سمدل پو ہر توبے کھورے سونگسے
 دے زگو فیس۔ فیسے نہ دے زندان پنگ سونگس۔ گوا نہ دینگ نُو شسفی رو چک
 یودسوک۔ مو دو ترو دے باہر کھیونگس۔ دیرے موسیٰ دو باہر کھیونگسے نہ زیرس، ”یلے
 آسمان پری تانا لہ روخ بیا اونگ۔“ زیرے کھونگ نیسکا سی ترو د ترو د فشد فشد
 بین چی کھرنگ کھیرے کھری زگو لو قیار لہ پو گید پالے کسل۔ کھو لہ چنگ زان بان
 زے ہوش میدسوک۔ سنہمی تری تری بیا چوگین یقسے یقسے کھو یک فیس۔ یلے کسل
 دیرے کھو ینگ زان بان زو سے ینگ کھو جوان سونگس۔

تا اہیکھ چہ سونگس زیر بان کھو لہ نید ژھد پانہ کھوے سمدل پو چدے
 کھیرے مید۔ غسل خاننگ سونگسے ابا سمدل پو سہ کھو بر قسے فنگس۔ لجونگ چک پو
 ہر توبے لجونگ چک پو یقپا کھو لہ مہ ینس۔ یلے کسل تا کھو گل چہرہ زیرین دی
 سترانگبو فری گوید پانہ۔ ابا سترانگبو فری گل چہرہ زیرین کھو لوغید پانہ۔ گل چہرہ تا مو
 ستر و قید سونگسے گوید اتی دُونو۔ اتی لیکھر نو قپا لہ۔ آرامی کھہ زین ٹھوین دوس۔

دیرے کھونگ خسومکا مشورہ سونگس۔ کھرنگ نہ فور ہرتے ریرے
 کھدے شورے گوا لہ۔ پرستانی بادشی سہ کھو مقپہ سونگس۔ وزیر ی سہ مقپہ سونگس۔
 کھونگ خسومکا ژھن فید نہ شورے سونگس۔ دے وزیر پوسی فوج سکورے یود پنی

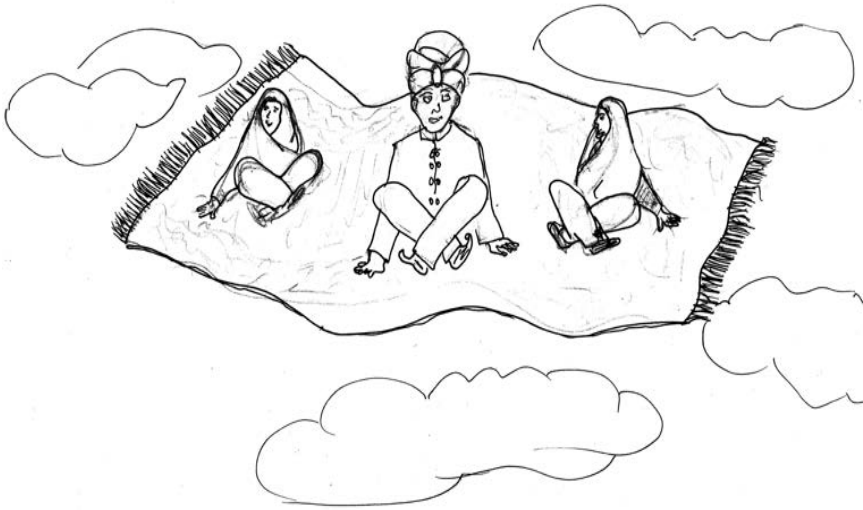
انسوک۔ کھونگ لہ بیونگمی لم چچی سہ مہ سونگس۔ خیر جو برنگ می بی بورس۔ کھوسی
وزیر لہ زیرس، ”یلے بجمید وزیر کھرچق ہلے ہرئق پو لہ چہ بیاس زیر بو کھیانگ لہ
تھونگسا مہ تھونگس؟ دوپا سہ کھیانگ لہ تھوسپا بیدپا، تاگو سونگ نہ سونگ، نا بو ان،
کھیانگ اتا ان۔ نا نری ملسی کھہ گوید۔ بادشی جو کٹو نہ کھیانی حکومت بیوس۔“ زیرے
کھونگ چک چگی صلح سونگس۔ اے جق لہ کھونگ لہ رخصت بیاس۔

دیرے آسمان پری سی کھو لہ ہلا بیدپا، ”یلے بہرام گول نئی اتا نہ انوسی
بیر لہ چہ کھورے گوے گانگ کھورے گوے؟ زیرس نہ خسیر نمول درے مال ان۔
ندانگ لہ لوسی مین ہے۔ کھیانگ کھورے گوا مید زیر۔ چہ کھورے گوید زیرس نہ،
یتی بو نو میول مسنگ گوے، گو فشد پی سونگ پو جو نمی قالین پو من زیر۔ زیرس
نہ پرستانی چابی یونگ ان۔ یو نہ نیمبو کھر زدونگ بانگ نور مال جائیداد روزی گنگمہ
یو نہ نیمبو دمے کھیونگمی ان۔“

”لیا نمو گگ“ زیرس۔ دیرے اے جق لہ چک چگی رخصت خوشموت لینا
چک بادشاہ سی ترس، ”انا لے بہرام گول بادشاہ کھیانگ نئی شدیا نہ مونور چہ کھورے
گوے؟“

زیر بانہ لے اتا خسیر نمول نا لہ سہ کم یود پی مین۔ نا دو کھورے گوا مید۔

اتمہ تتی بوٹو میول مسنگ گوے مو لہ گو فشد پی سونگ پو نہ جو نخی قالین پو من۔“
 زیر باچک کھونگ دختو چھونگ موئی سننگ بوس چی فیونین زیرس، ”لے بو کھری
 تھیب مین۔ نئی شے مید نہ فری درے مید۔ نری بوٹو ہلڑے مید پا کھیانگ شارگو
 لہ چہ خبر۔ ان نہ مینی چابی یو ان۔ یو کھیانگ کھورے گوا نہ پرستانگ چہ لوسید؟
 یونگ یو دپنی سا پرستانی تھلبونگ سہ دمے گوے ان۔“ زیرید پا جویا۔

دیرے دے قالین پیکھ گل چہرہ ابا دب لہ آسمان پری دیہا دب لہ
 بہرام گول سکل لہ دوکسے گوا نہ تا کھیونگما مید سوک نہ لے کسل بانگ کنی تو بین جو،
 بیہ نوئی قاکڑوں بین جو، کھر زدونگ یو دپو گنگمہ کھونگ نہ نیمبو موٹور کھیونگما ژوخ پو

اونڈیووک جویا۔ دیرے اپنی پارٹی چک بیونگس، ”یلے بہرام گول نہ آسمان پری
ینگ ٹھوکی نڈانگ لہ ژھے یودا میدا؟ کھتی دیدار پو نیا لہ چک ہلتون“ زیرس۔
کھونگ یوک لوقسے ہلتا نہ نور زان نہ بچھی دو بیاسے لوقسے گویدا پاجویا۔

خیر دو بین اپو پارٹی بیونگس جو۔ جوان پارٹی بیونگس جو۔ پنچونگمو پارٹی
بیونگس جو، یو ژوخ زیرین زیرین سونگسے سونگسے نور زان گنگمہ لوقسے سونگسے چھمے
سونگس، ”یلے بہرام گول یا ریسے کھ لوقسے ہلتس نہ ینگ نڈانگ لوقسے تھونھی سہ
مین۔“

”اونا چہ بیک؟“

زیربانہ ”کھودانگ چہ زیرس نہ زیر۔ نڈانگ گو ژوکسے دونگ۔“ کھونگ
ینگ نالہ ہلتوس ہے، ینگ ٹھوکی نصیب یودا میدا زیربانہ کھونگ پووش کھوانگ
مہ بیا گو ژوکسے اونگسے دئی دے درے ردہنی خاٹونی شیدا تھونیدا پاجویا۔ دے
خاٹون پوسہ لیگی رگشے یودا خیسری ہرکلو یودپنی دے خاٹون پوسہ سہ تروت
لقفرت سونگس۔ دیرے دے خاٹون پوسہ دے تخت پیکھ کلے کھیونیدا پاجویا۔ خیر جو
تا کھو لہ خاٹون خنوم سونگس۔ یولی خاٹون پوسہ نہ بھی سونگس۔ تا کھو لہ بورا لہ نمہ
سونگس۔ کھونگ تا بہر حال کھوری دے اتا ژھرمی شیدا تھونیدا پاجویا۔ اتا ژھرمہ سہ

کھونگ لہ دعوت باوت تیانگسے ہفتہ چک دیکھہ یغید پا جویا۔

دیرے کھوسی ترس، ”انالے اتایانگ چوقیا ژھر مو ان؟“

زیربانہ ”نا چوقیا ژھر مو ان۔“

”اونائری اتا رگسپا میدنگ۔ نی اتا لیگی رگسیدنگ۔ دوچہ سوئگی ان؟“

”خیر دو نا کھیانگ لہ ہلتید“ زیرے نہ ”سونگ لے نمہ تانی بو مہان،

سونگسے غون چھی کھورے اونگ۔“

نمو سکیا تیار یودسوک۔ کسکو لہ لہ انگبو چوبگیا د یودسوک۔ دو لہ موٹھولس

غون پچی چدے کھورے اونگس۔

”حرامزادہ نو لیا نمو سمئنی غون چھی کھورے مہ اونگما چندانگ چھی کھورے

اونگسے، کھیر کھیانگ لزوقسے کھیر۔“ زیرے مو زدکپانو دفعہ چوبگیا دلزوقسے تنگس۔ دفعہ

چوبگیا دٹھولس۔ دفعہ چوبگیا دبیس۔ بنا نہ مو لہ درے فرو چک سکسے فنگس۔ فنما نہ کھوسی

زیرس، ”یلے اتی بو دونگ ہلتا“ زیرس کھونگ ہلتا سونگس۔ نی خائون پو دینے

تمئین چن چھی یودپنی ان۔ انمو یا غون چک پو میدپا یودپنی مین۔ مہانی خاطر سکے

درل پو اونین سہ مو سونگس۔ گوانہ نا لہ رگیا لق یودپا ژوچو یودپا نہ کھری اتا چہ لہ

رگسوک۔ نارگسپی کھوانگ مین۔ رگسپو غوتوک بین دوکپا نہ رگسید۔ کھری انو چھونچی

تُق تُق رے یود دوفری کھری اتار گے گونگ بونگ سیر ژوخ سونگفی ان۔“
 خیر یا طریقی کہہ اونگسے کھوری اتا درے سوفیدی شدیا تھونیدپا جویا۔ یلے
 کسل تا کھو درے سوفیدی شدیا ہفتہ چک ڈوکیدپا جویا۔ خیر دیکھ نہ کھوسی اتا لہ
 زیرس ”یلے اتا تا نا لہ رخت گن بیوس۔ تا نا نری اتی یول لہ لوقسے گوید۔“
 ”لیا نگوگ“ زیرس۔ دے اتا درے سوفیدی سہ کھو لہ رخت بوقصت
 گن بیاس۔

دیرے کھونگ کھوری کھری کہہ تھونے کھوری گوپنی نمونہ سہ تھوکسے بو نہ
 سہ تھوکسے یلے کسل دیکھ عرصے چک کھڈیدپا جویا۔ تا دیکھ کھو لہ نمہ بجی سونگس۔ خیر
 دیکھ زین تھونین دُکس۔ دُکسے دُکسے جق چگی جق لہ ژھن فیدی ٹائم پیکھ ہلتا نہ
 آسمان پری کھوے بسترنگ میدسوک۔ دیرے کھو لہ سخت فکر سونگس۔ تا دیرے نی
 زندگی ژھنگمہ موے گیب لہ غرق سونگس، سونگسے نہ دوے موسی دیو بیاس۔ تا مو لہ
 ہلتوس مو لہ چہ بیانگ زیر بو۔ خیر دیرے بیہ بوسی تھک ژے نہ مو اونگس۔ اونگسے
 بسترنگ جُکس۔ کھو لہ خمسمس بیر لہ نا ہلتید اے جق لہ ژھن لہ کھو پھونو ٹھو ٹھو
 چدس۔ چدے نہ دیکھ پیو تبسے یقس۔ خیر کھو نید زوم چدے دُکس۔ دیرے چوق
 گو نیدی دے وخ لہ خاٹون خسوم اونیدسوک۔ مو ہلژانگسے کھیریدسوک۔ دے اش

نوٹو خسومکا لہ ڈونگپانو زیریدسوک۔ کھوئی مو ہلوانیدسوک، ”لے آسمان پری کھیانگ لونگ۔ کھیانگ گوا تھو سونگسید۔“

موسی زیرس، ”لے خاٹون کوپچی ڈوک۔ نئی بہرام گول بادشاہ اہا دیہا لوقس نارے نڈانگ گوید۔“

”شونجو دونگ۔ میدنہ کھوسی نڈانگ چہ گوا چوکپت۔ ردوا گوا چوکپدا خسولہ گوا چوکپدا؟“

”لے کھتی شزدے چہ سونگس نہ سونگ نالہ کھو ہلوانگما فوتپا مید۔“ تاکھو لہ نید ژھدے یودپنی جو۔ کھو اہا دیہا لوق زوم چی بیاس۔ دیرے مو بیونگس۔ بیونگما نہ موے گیب پنگ کھو سہ بیونگس۔ دیرے کھونگ دے تخت چی یودسوک۔ دیکھہ جونانہ کھو سہ دے تخت پو بی زنجیر پو لہ تھمس۔ کھیرے کھیرے دو حبش یولنگ کھیر بی انسوک۔ دیرے دے تخت پو بب چا گوا چک کھو دے شنک ڈونگ چک یودسوک دیکھہ بیس۔ کھو دیکھہ نہ کھوئی حالت پو لہ ہلتین ڈوکس۔ دیکھہ لے کسل لاکھوں می دمے یودسوک۔ تقونقپو می چک تخت پیکھہ ڈوکسے یود، دیرے مو کھوے تخت پو بی شیدا پیشی لہ کھیرس۔ کھوسی زیرس، ”مولہ آدمی می تری اونیدنگ، موے دونگ فونگ۔“

موے دوننگ فنگس۔ کھو جکھس، یلے تانی خاٹون پو سترغید۔ کھو ٹوس۔
 دیرے فیونگسے کھیونگما نہ مولہ چنگ سونگفا میدسوک۔ ینگ بادشی شدیا کھیرس۔ کھوسی
 زیرس، ”کھیر مو پھو دوننگ فنگسے صاف بیوس۔“ دیرے مو کھیرے دے پھو دونگ
 پنگ فنگس۔ ینگ ٹوس۔ کھوتی حد چی یودسوک۔ مو ینگ فیونگس۔ کھو ینگ شکر چی
 بیاس۔ فی خاٹون پو پھو ینگ فنگس نہ سہ شی کھن چی مینسوک۔ دیرے کھو ہلتین
 دوس۔ مو ینگ کھوے دُونو پیش بیاس۔ مو ہرٹیس۔

کھو مون چگی چھن لہ سونگسے دے مون پو لہ زیرس، ”لے مون کو پچی
 کھیانگ نا لہ ردونگما منوگا؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”منوک۔ جق نیشو نیس ان۔ نا ردونین۔“ کھو یاوا
 تھونفی کھہ نہ مویکھہ اونین جق نیشو نیس انسوک۔ دے جق لہ کھو ردونگ جوخ چی
 بیاس۔ بیانہ مولہ ہرٹے گومبولیا نمو اونگس۔ دینے خطرناک ہرٹے جوخ چگی کھہ مو
 ہرٹیس۔ ہرٹیانہ بادشاہ اشن تھدس۔

بادشاہ سی اعلان بیاس، ”درنگ دی ردونگ کھن پو لہ دیڑے انعام
 ہرٹے کھن پو لہ دیڑے انعام“ زیرے۔ خسیری تسبیج ریرے منس۔ کھو جوی
 بیاس۔ ایونگ پا دُونو دے ستقی کھہ سونگسے دوس۔ دیرے موتخت پیکھ کلکس، کلے

ینگ کھیرس۔ کھو ینگ یا زنجیر پو لہ تھمے اونڈیا، اونگے کھونگ پا دُونو اونگے
بسترنگ نید اونگس۔ مو لہ چنگ پتے مہ سونگس۔ کھو گو مہ گو مو لہ چنگ پتے مہ
سونگس۔

خیر بجی ریسے جق لہ نہ کھو دو مو لہ زیرس، ”چہ بے لہ خاٹون یو کھری
بسنگ مید پنی انسوک۔ دی واقعہ چہ ان۔“

مو کھو نہ بر لہ کھریس۔ موسی مین زیرس۔ کھوسی ان زیرس، ”لے خاٹون
کھیانگ غزون مہ تونگ۔ کھری چنگ بس جی یود پنی مین ننگ۔ گوانہ گو پنی جق لہ
کھیانگ لہ دی انعام پو منسا مہ منس؟ نا لہ دی انعام پو منسا مہ منس؟“ زیرے نہ
کھوری جنڈنگ نہ دے خسیری تسلیج فیونگے مو لہ ہلتنس۔

مو حیران سونگس۔ تا چہ بیا لے اشی پا، جتھا نیشو نینس گنگا لہ جق چک یود۔
مید نہ کھو لہ ڈانگ ردوا بیا سہ، سموٹھوق بیا سہ یعی ان۔ کھیانگ اِلسے دُوک۔ خیر
کھیانگ بیونگے گوید نہ دونگ زیرے اے جق لہ کھو فیونگے کھدے سونگس۔ کھو
ردونگ جوخ بیاس، مو ہرڑے جوخ بیاس۔

”درنگ ہرڑے کھن پو نہ ردونگ کھن پو لہ چہ انعام کھودانگ لہ ترس۔“
دے جق لہ موسی زیرس، ”لے کھری شردے انعام نری شیدا چتھو

یودپی ان۔ گوانہ درنگ ناسی نری اشی پو نیمبو کھدے اونگسید۔ کھیانگ کھو
سترونگسے یوق۔“

دو چوق زیرباچک تادے درے لہ اپنن خا اونگس۔ اونگسے نہ منتر چی
زیرس۔ زیرے نہ چک پو مغرب لہ تھون چوکس۔ چک پو شغرب لہ تھون چوکس۔
یلے کسل تا کھو دے نم ملا مہ لنگنی دے ظلمات زیربی یول پنگ فنگس کھو دومبہ
چن۔ موینگ رگیاسترد چکنگ کھو فنگس۔ تا کھو دومبہ چن تا چہ بیک دے ٹھوب
چلاق پنگ کھورین برق لہ تیانین کھورین دُوس۔ جنکنگ تھونانہ دے ہبؤ تبونگ
لہ سہ کھو شارگو ژھوریدسوک، کھونئی زیریدسوک، ”اللہ! کھو دے مجنون پو ان۔ کھو
زوس نہ نئی کھسو رُلوک۔“ دے چنگمین ہبونگ لہ کھو شارگو ژھورس۔ کھو لہ نقصان
تنگ کھن چی سہ سوماہ سونگس۔ کھو شارگو تا دینگ نو کھڈس۔

تا ابا رول لہ چہ سونگس زیربا نہ آسمان پری ینگ رگیاسترد چکنگ فوقے
چھونو فونگ چی گیورس، کھوسی منتر چی زیرنی کھ۔

دیرے دے ڈونگپانو اشے نوٹو خسومکا لہ جتما نیشو نیسی جوتو پتہ سونگس۔
دیرے دے نوٹوسی اشیونگ لہ زیرس، ”لے اشیونگ دے دومبہ چن پو ظلمایتنگ
فوقے یودپی انمنگ۔ ندانگ یو فیونگما دونگ۔“

زیربانہ اے اے اے نپسکا انکار سونگس، ”کھو لہ نجوم تھونگی ان۔ ابڑا کھوسی
 نڈانگ ردوالدن چوکپدا۔“

اے نونوسی زیرس، ”کھوے دے لیاخمو مسینگ پیکھ کھوائی ردوا
 سموٹھوق لدن چوکس نہ سہ نا تاگوے ان، کھدانگ کھتی رن۔ دئی نڈانی بیاسے نہ
 کھونگ بر بے سونگی ان۔ دو سے نا کھو فیونگما گوے ان۔ چلو نڈانی سی کھو مو ردوا
 لدن یودپنی رگیاسترد پنگ تھون چوکٹوک۔ دیکھ نہ کھوری قسمت ینگ۔ کھوانگ
 لہ تھوبا یود نہ تھوٹوک، مہ تھوبا یود نہ مہ تھوب۔“ دیرے دے نونو کھو یودپنی
 رگیاسترد پنگ گوا چک اے اے نپسکا سہ اونگس۔ ژھنکوسی ظلماتنگ نہ کھو فیونگسے
 کھدے شوق ربیل تنگسے آسمان پری فونگ گیورے یودپنی یول پنگ تھون
 چوکیدپا جویا۔ خیر سنگ سنگ میولی کھہ کھو تھونس۔ کھو دیکھ شکر بکر کن بیاس۔ دیرے
 کھو شارگو تا چہ بیک۔ چھونو فقیر چی فچوس پھونو ابائی چک گونس۔ گونے نہ کھو
 کشکول چک کھورس۔ کھورے نہ تا کھو مو ژلے کھوریدپا جویا۔ خیر جق چگی جق کھو
 پھونو بیایوق چگی کھہ دوکسے یودپا دے من نہ اہا نہ سنونو تھود چنگنی فقیر چک
 تھونس۔ نپسکا دے بیایوق پیکھ ملاقات سونگس۔ کھو اہا نہ بگیوگین اونگسے فقیر
 لہ ”السلام علیکم لے اتا فقیر“ زیرس، ”یانگ گاری فقیر چی ان جو؟“

زیربانہ ”تایونانی فقیر چچی ان“ زیرس، ”اونایانگ؟“
 ”تافلان شہری فقیر چچی ان“ زیرس۔ نیسکا دیکھ ملاقات سونگس۔ کھوسی
 شوخو ترس، ”انالے اتا فقیر تتی یول پنگ چنگ تھیب تھب چچی سونگفا مہ
 دوک؟“

کھوسی زیرس، ”تتی یاگرونگ پنگ سونگسید۔“

”چہ سونگسید؟“

زیربانہ ”تار بے کھورے یود۔ درنگ جقما نیٹو نیس ان۔ گوانہ اپنی
 چک نہ اپو چگی سبزی تتی فرانو جنگ فوی یودپا۔ دینگ دو سے کھر چچی لدنسید۔ دو
 بی زگو شام نہ بیانگ لو۔ گیونخسی شہر کھ نہ دے زگو جو گنگ لو۔ دینگ چہ یودپو میدپو
 سولہ پتہ سے مید۔ سولہ تھونگفا سے مید۔ تتی یول پنگ نو دینے دینے سونگسید۔“

یے کسل تا کھوسی سے کھودانگ بر بے سونگفی جق پو ر بے یودپا۔ گوانہ
 کھوسی زیرنی ٹائم پو نہ کھوسی زیرنی چہرو درادرارے سونگس۔ کھولہ خمس، ”یا تا
 مو یود نہ مید نہ یا کھر پنگ یود۔“ دیرے کھوسی ترس، ”اناجو تتی دی یول پنگ
 نو گنگمہ ختم ہلتس پامید پاسہ ہلتس پاسو سے مید ننگ۔ گنگمی کنگمونگ چدے فنگسے ننگ،
 دیو چہ ان؟“

”صحیح ان لے فقیر نئی یولی بادشاہ لہ بومید پنی ان۔ بوٹو بدون یود پنی ان۔ ژھونٹوے بوٹو لہ درونگ مقہہ مہ تھوبا یود پنی ان۔ گوانہ دوے گو فشدے زبیا نگبو مہ کھٹ چوکی مقصد پو چہ ان زیر بانہ دے کھر پو اے ٹوق پیکھ یود پنی ان۔ گوانہ گنگمہ اے ٹوق پیکھ بادشی بوٹو لہ ہلتین کنگمو تھو بسا تیانگے ردوا لہ تیانگے چدے فنگے یود پنی ان۔“

”دولیا نمونگ لے اتا فقیر“ زیرس۔ چک چک پو لہ سلام گن بیاس، سلام گن لزوقس۔ کھو اہا سونگس۔ کھو دیہا درولس۔ دیرے کھو دے ژھر پیکھ سونگے کھر پو لہ ہلتین نام شام گوانا ہلتین دوس۔ دیرے ان نہ ان شام گوا چک نہ گھری زگو بیس۔ دیرے کھو یا اللہ درے ان نہ سہ ہلہ ان نہ سہ ناسٹونگے یوق زیرے نہ کھو دے کھر پنگ چھونگس۔ چھونگما نہ دیرے مو چھونگو قرآن چی زیرین سکید پنی کھہ نہ گین پو انسان، اے فید پو چھونگو برق چی گیورے یود سوک۔

دیرے کھونگ نینسکا دیکھ ٹوس۔ ٹوسے نہ دیرے موسی زیرس، ”یلے بہرام گول بادشاہ کھری شزدے ینگ کھیانگ ٹی عدیانگمہ مہ کھور۔ ٹی فلہ کھیانی مہ منگمو دومبہ زفا تھیاسید۔ کھری شزدے کھیانگ زومفے گر کفے نمے کھیونگ۔ نا لونیشونیس لہ مید پا انسان لدنمہ مید۔ دے من نہ کھیانگ رگسید۔ چھون دی برق

پوسترونگے دُوکےسے چه بید؟“

زیربانه کھوسی دیکھنا بورس۔ ناکھری دی برق پوسترونگے دُوکےسے
 زیرے ناکھری چک موسی زیرس، ”یا اوناکھیانگ لہ خدانوروسونگ۔ یا اوناناکھ
 نیشونیشی جُوکےسے انسان لدنمی ان۔ دو بی جُوکےسے سحر جادونی کھے اثر بے
 مین۔“

خیر ”لیانمورگت“ زیرس۔ شام نہ کھو دینگ نومو لہ فروپا لہ گویدپا گیوچپی
 شرکھ نہ کھو بیونگے اونیدپا۔ نیموکنگمہ کھو بازار لہ کھورین دُوکےسے پھل فروٹ چپی

کھورے گوید پا جویا۔

یا طریقی کھ کھورین دُکپا نہ تا دے بادشی بوٹو لہ کھو چھودس۔ دیرے مو
سی کھری ہندوق پیکھ نہ کھوے فوٹو ہلتئیدیا جویا۔ دیرے موسی پولیس گن کھو کھیونگا
تئیدیا جویا۔ دیرے دے پولیس گنی زیریدیا، ”یلے جناد کھیانگ لہ مبارک کھیانگ نی
یولی بادشاہ سونگسید۔“

”نا کھری بادشی بوٹو کھیونگ کھن مین۔ کھتی بادشی بوٹو گار، نا گار۔ چُب
چدے لوقسے سونگ۔“

زیربانہ ”لے دیو پا گل چی انمنگ۔ اے گنگمہ لہ یاڑے کنگمو چغین لقیو
چغین مہ دُکپا کھو فکھول، دی بخمد پو لہ دُگید زیرین مہ گو۔“ کھونگ سونگسے
بادشائی بوٹو لہ زیرس، ”لے بادشی بوٹو کھو گاری پا گل چی انمنگ۔ کھوسی یانگ
کھیر با میدلو۔“

موسی اتا لہ زیرس۔ کھوسی پلاٹون چک پولیس تنگس۔ کھوسی زیرس،
”کھتی بادشی بوٹو ناسی مہ کھیربانہ کھدانگ چہ بید؟“

یلے کسل تا کھونگ فل فل سونگس۔ کھونگ سہ حیران سونگس۔ کھونگ
لوقس۔ بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ کھو گاری پا گل چی انمنگ۔ کھوسی یری بوٹو ملا

کھیر با مید لو، دو لہ یانی چہ بید نہ۔

بوٹوسی بادشاہ لہ زیرس، ”یانی یا می مہ کھیونگس نہ نا شید۔ نی اشی پو
کھوانگ ان۔ کھوانگ کھیونگس نہ نا دودید، مید نہ نا دودپا مید۔“ تا مونخوکشی لہ تیار
سونگس۔

اب تا میراث ژھرانگ چن، بادشاہ سی بہرق کھدے سونگس۔ سونگس
نہ کھولہ زیرس، ”لے کھری شزدے کھیانی نی بوٹو کھیر۔ کھیانگ نا سی بادشاہ بید۔
نا لہ بو مید پنی لا۔“

”مید کھری بوٹو نا ملا کھیر با مید۔ مہ کھیر با نہ کھیانگ لہ بیاجس پو چہ
یود؟“ یلے کسل بادشاہ سی کھیر زیرس، کھوسی مہ کھیر زیرس۔ یو بیکھ فل فل سونگس۔
کھو زونس۔ زونے بوٹوے شدیا کھیرس۔

بوٹوسی زیرس، ”تونگ کھو زندان لہ، بقی یقس نہ کھو نا کھیروک ینگ۔
نی لقینگ نہ گارگ؟“

یلے کسل کھو دومبہ چن دیکھ ینگ زندان لہ نوغید پا جویا۔

موسی اشتہار تنگس۔ سوسی کھو فتولے نا کھیر بی گرل بیاس نہ نا کھوے رگو
نہ سکرے خسیر غمول انعام منوک۔ تا جنی می گنگمہ کھولہ تریا اونگما کھوسی زیربا ”نا

کھیونگما مید۔ مہ کھیونگما نہ کھدانگ چہ بیک؟ جیل لہ نانگ تنگسے یود۔“

تا انعام زالہ سُوسی نانگ کھاپچے کولے کھو راضی بیک، سُوسی ناٹی کھو قابو بیک زیرے گنگمہ سی کوشش بیدپا، امہ سُوسہ کامیاب گوا میدپا۔ آخر آخر زے زان گن موسی لیا نحو کلس۔ نام سہ نری اشی پالا، زیرے کھو زندانگ عزتی کھہ یقس۔ خیر کھو لہ زان کھیونگما کھو یو زوسے دُوکپا۔ دے جق لہ کھو لہ نیدنگ نیلم چی تھونگس، ”لے بہرام گول بادشاہ کھیانگ مو کھیونگما مید زیرے ژامڑے تھونے من یو بیاسے دُوکٹوک۔ کھیانگ موسی زندگی یو بیاسے یغید۔ دوپا کھیانگ کھیونید زیر۔ دیکھ نہ کھری لقبنگ یودپنی لاکھیانی چہ بیاس نہ کھری مرضی لا۔“

خیر گیونخسپا کھو لہ ناشتہ باشتہ کھیونگس۔ کھیونگما نہ تا چگی سی ترس ”انا جو نئی بادشی بوٹو یانی کھیریدا مید؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”تا چہ بیالے جناد نا مہ کھیرنی اپنا امہ تا موسے لقتو پھسائی سونگس، نا کھیرید۔“

یلے کسل تا دے می لیگی چالاک چی یودسوک۔ کھو سونگسے بادشی بوٹو لہ زیرس، ”یلے بادشی بوٹو درنگ نہ بہرام گول بادشاہ منائی سونگسید۔ تونگ نا لہ انعام زیرس۔“ تا دے انعام پوکھوسی موینگ نہ فیونیدپالے کسل۔ کھوسی انعام پولینس۔

تا مو نہ دریسے کھو دیکھ لغم تھو نمہ سونگس۔ دے خاٹون پو نہ کھو بخستون یولانگ گویدپا
جُویا۔

خیر دے جق پو دُوس۔ اے جق لہ کھو تا آسمان پری نہ ژھیرس۔ تا
کھونگ مہ تھوکپا جقما نیشو نیش ژے گوا نیمور گویدپا جُویا۔ اے جق لہ تا کھو دینگ
ینگ تھوکپا گویدپا جُویا۔ گوا چک نہ دے جق لہ آسمان پری مو تو نوس۔ نوسے نہ
زیرس، ”اِنالے بہرام گول بادشاہ یانگ گار سونگنی اِنپا؟ افسوس، کھدانگ بوژھونئی
وفا میدپنی اِن زیرے نا گوپا زیرسیدپا، اِن بخستونی وخ لہ۔“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”یلے خاٹون خیر و کھیانگ لہ کوس۔ دیکھ نہ کھیانی نا
لہ زیر۔ نا لہ چہ مصیبت کن فوقسید۔“ زیرے تا کھو کھوری رگوے کھ تھونئی واقعات
کن مو لہ ہرمنگ تنگما شروع بیدپا جُویا۔ یلے کسل دی یولی بادشانی بو نوسی ہلپہ تنگنی
ہرمنگ کن پولیس اونگنی ہرمنگ کن زندان لہ تنگنی ہرمنگ کن گنگمہ تنگس۔ دیکھ نہ
گوندے بُودے دُونئی اِن۔ درنگ کھیانگ نہ تھوکپا اونگنی اِن۔

زیربا چک تا مو لہ سہ کھوے حق خسمس، ”دو اِن نہ چنگ مستو۔ کھیانی
بے وفائی بیاسید سوک نہ نا لہ خا اونیدپا۔“ زیرے کھونگ دیکھ تھدکھ خسودکھ بین
دے کھر پنگ دُو گویدپا جُویا۔ خیر نم لنگس، کھو ینگ کھوری دے بیونگمی تھوے کھ

بیونگس، بادشاہی ننگ نُو اونگس۔ شام گواچک ینگ گویدا۔

دیرے بادشاہی بوٹو لہ ینگ تنگ سوگس۔ موسی بادشاہ لہ زیرس، ”دی
حرامزادہ گار ہرکواگوے انا درنگ زون“ زیرس۔

”لیانموگ“ زیرے تا بادشاہ سی سترانگبو سترانگبو لہ می بورے یغیدا۔

تا کھو شام پا دُونو کھو زان زوسے بیونیدا جویا۔ دیرے میونی سی بادشاہ لہ خبر
کھیرس، ”یلے بادشاہ سلامت تھی دے اپنی نہ اپوے ژھر پنگ نُو کھر چی لانسیدا،
دینگ نُو کھو شام ستونگ گوانگ۔“

”خیر کھو لہ نابندوبست بید۔ تا کھو لہ چی بیانہ نری بوٹوے زندگی برباد

گوید۔“ خیر دے جق لہ کھو دُوس۔ کھو ناشتی کھو تھونس۔ تا اے درے پاکھو منتر لہ
کھسے یودپنی انسوک۔ اے جق لہ شامی کھو دیکھ گوانہ دے کھر پونا بود،
سونگسے چنگ سہ میدسوک۔ ینگ گوپنی اپنی نہ اپوے جنگفو لانسیدسوک۔ گاریود،
گار مید ہرتچا میدا بیاسے فنگسیدسوک۔ تا کھو دے ژھر پیکھ سونگسے ٹوس۔ دے ژھن
پوکھو ساچدین، گوینگ سا بورین نوین دُوس۔

یلے کسل تا دے جق پو دیکھ دُوسے نہ جو ینگ کھو خیارین بادشی

کھرنگ لوقسے اونگس۔ کھوتی ننگ نُو زمین تھونین دیکھ دُوگیدا لے کسل۔ یلے کسل

تا کھولہ اکاش کھرنگ دکوپا رگوسیدپا۔

دیرے دے اپو گیو خسپا نہ فیاق لہ سو نگس۔ اپنی لہ زیریڈپا، ”یلے اپنی تھی
دے جنگ پو ینگ نڈانگ لہ تاوا سو نگسنگ۔“ کھونگ نیسکا تمھدس۔

اپنی سی زیرس، ”یلے اپو تا دوسے سکر بر چھی تھی ٹائم رگلے مید۔ دوسے
ٹھونمے توب، تبس نہ نڈانگ لہ تھی چا پیووی بوس چھی، دال روٹی گگ“ زیرس۔
اپنی نہ اپو نیسکا سی مولی سون چھی کیا لبو گنگ کھورس جو، شنی شیب چھی نیس
کھورس۔ کھونگ دیکھ لوق چتھا گویدپا جو۔ دے جنگ پو لہ کھونگ ٹھونمے بو نموے
تبس۔ تبا نہ تا مید سوکنا یا جو دینگ ٹھونمونگ دینے رگشے سو نگسید سوک جو۔

یلے کسل جق چک اپو ینگ مسجدنگ نہ لوقسے اونگسے ہلتین اونگما نہ
ٹھونمونگ دینے لیا نمو سو نگسید سوک جو۔ دونی گونی کھ رینمو شے کھورفا ٹوخ پو لیگی
رگشے سو نگسید سوک جو۔ دیرے اپو سی تا کھاڑی سہ مید، دُون تھوینگ نُو چھونچی
چتسے تنگس۔ چھونچی مسجدنگ کھیوک، دیکھ نہ چھونچی نڈانگ اپو نہ اپنی سی ہرکن
پیکھ کلے نہ ٹونگنوک شمسے اپو سی دو کھروسے کھاڑی چکنگ تنگسے اپنی لہ منیدپا،
”یلے اپنی دی ٹھونمو لیگسی رنگ چن چھی رگشے ننگ۔ گوانہ دی ٹھونمو نڈانگ
چک چک پوسی فیسے زوس نہ نڈانگ لہ سو لہ مہ گونگ گوانگ ہے“ زیرس۔ نیسکا

سی وعدہ بیاس فیسے مہ زے۔

دیرے اپنی سی دو زانگبو چکنگ ژوا کلس۔ اپو مسجدنگ فیاق لہ گویدپا
 جویا۔ تا دی بوسترہنی مووے لیگی چنگمین ڈوکیسی جو۔ مو لہ تا مووے لیگی ترقس۔
 ترقسے نہ چھوپنچی زیک زیرس۔ امہ اپو نہ دریسے وعدہ بیاسے یودپنی۔ مو لہ لیگی
 شوق سونگس۔ مو دو بیکھ چھوپنچی ہلتس۔ خیر جو دیرے اپو تھونس، نیسکا سی زوس۔
 اپو لہ پتہ مید۔ خیر دے ژھونمو کھیرے بازار لہ ژونگا کھیرس۔ یلے کسل تا کھونپی
 دے ژھونمو لہ لیگی رن منگ چی سونگس۔ بیکھ اپو لاکھ پتی سونگس۔ یا ژھونمو
 ژونگس۔ دیرے دے ژھونمو زوسپی کھ اپنی لہ ہلتوالہ کھورنی انسوک جو۔ خیر اپو
 سی جت چک اپنی لہ زیرس، ”انالے اپنی کھیانگ لہ مہ گوارے سونگسا؟“

”تاچہ بیک لے اپو دے جت لہ نڈانگ نیسکا تا تھو یودپنی اپنا۔ دے
 جت لہ ژھونمو زوسفی کھ نا لہ ہلتوالہ کھورس، مہ گوارے سونگس۔ بیکھ نہ فی سننگ
 پوٹھوب ٹھوب رے سونگسے یودپنی اپنا۔ نا کھیانگ لہ خسنگسے یودپنی اپنا۔“

تا دیکھ نہ اپوس سی شی زگو برن کن بند بیاس جو۔ اپنی ننگ نو نہ فیونگا سہ
 بند پیدا جویا۔ رگسفی نسوے کھ گونگ کرفو سونگسے سکیا گوا نہ کھریلبا سونگس۔ خیر جت
 لزونگ نونس۔ اپنی لہ دینے خاٹون چی سکیس، دے خاٹون پو دینے رگسے

یوڈسوک۔ اپو نیمہ ستونگ دے خونگ برکننگ نو ڈین بورے زبوا، امہ دے خائون پو بی غبیل پو نوبا میدسوک۔ اپو دومبہ چنی لس پو یوسونگس۔ گار خونگ بر ننگ نہ دو لہ پلستر بیا ڈین بوربا۔ بہرحال اپوسی لو کھنک می لہ پتہ گوا مہ چوکپا یقس۔

خیر کھیرے کھیرے بادشاہ تک دے خیرونگ تھونیدپا جویا۔ دیرے بادشاہ تک خبر تھونس۔ اے جق لہ بادشاہ اونگومو لہ خبر سونگس۔ سونگس نہ موسی اپو نہ اپنی لہ زیرس، ”یلے اتانہ انو درنگ بادشاہ شخسید لو، ننگ پو لہ فیانمہ تنگسے ترتیب تمیزی کھہ دُک۔ کھو اونگما نہ فیانخب فیونگ“ زیرس۔

میونئی سی، ”اپنی نہ اپو لہ دینے بونوے ناگ لو موے صورتی کھہ میونگ سترانگ لو“ زیربی خبر کن بادشاہ لہ تھونین دُکس۔ بادشاہ لہ سہ سننگ پنگ شک سونگس۔ اے جق لہ بہرام گول بادشاہ اپنی نہ اپوے ننگ نو تھونیدپا جویا۔ یلے کسل تادے جق لہ تاچہ سونگس زیربا نہ مولنگسے بادشاہ لہ سلام کلام کن بیاس۔

تادے جق لہ نہ تا موسوی جادو لہ کھوک کھن چی سہ مینسوک جو۔ سوی سحر لہ سہ کھوک کھن مینسوک۔ یلے کسل موے رگوے کھہ دومبہ زفونگ فونئی جوکتو مو ینگ گوپنی پا سہ رگو زدے مسنگ صورت لوقسے بہرام گول نہ مو ینگ بخستون

گوید پالے کسل۔

تاینگ عرصے چک دیکھ بادشاہ بیاسے ڈوگیدا جویا۔ تا اے بادشو سے
خیرے مید پنی کھوانگ بادشاہ لد نے یود پنی۔

یلے کسل دیکھ عرصہ چک زین تھونین ڈوفی بعد لہ کھوسی زیریدا، ”یلے
خاٹون تا نا لہ ڈوکپا یتا مید۔ دخن نا لہ نمہ نیس خسوم ایکھ سہ یود۔ یکھ نیس
سونگس۔ تا نا لہ ڈوکپا یتا مید۔“

زیربا نہ موسی زیرس، ”اونانا سہ یانگ نہ نیمبو گوید“ زیرس۔ دو سہ کھو
کھدس۔

یلے کسل دیرے کھو کھوری کھرنگ اونگسے کھوری اے نمونگ نہ تھوکسے
دیکھ زین تھونین ڈوفی چیرا۔

